Schiller Instituttets video-interview med Palæstinas Ambassadør til Danmark H.E. Prof. Dr. Manuel Hassassian den 13. marts 2024

Interviewet af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, den 13. marts 2024.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian har haft en anset karriere inden for den akademiske og diplomatiske sfære. Hans akademiske ekspertise er inden for internationale relationer og konfliktløsning. Han er uddannet i Jerusalem, på American University i Beirut, og har opnået sin MA i internationale relationer og PhD i statskundskab på Toledo og Cincinnati universiteter i Ohio i USA. Han var professor og til sidst Executive Vice President på Bethlehem University på Vestbredden i Palæstina. Han underviste i konfliktløsning mellem Israel og Palæstina sammen med den israelske professor Edward Kaufman på universitetet i Maryland i 26 år.

Han var også PLO's førende rådgiver i spørgsmålet om Jerusalems status.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian blev derefter Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Storbritannien i 13 år, Ungarn i et år og senest Danmark i de sidste fire år.

Ambassadørens artikler i Palestine-Israel Journal: https://www.pij.org/author/326 Mere omfattende CV: http://passia.org/personalities/351

Interviewet dækker mange områder, herunder især det påtrængende behov for at stoppe det nuværende folkemord i Gaza

og volden og undertrykkelsen på Vestbredden, og fordømmer de vestlige politiske lederes manglende støtte til at stoppe krigen; behovet for anerkendelse i FN og internationalt af en uafhængig palæstinensisk stat, og hvad det vil kræve i Israel at nå dertil; hans støtte til LaRouche-organisationens video "Oase-planen: LaRouches løsning på Mellemøsten" og ideen om fred gennem økonomisk udvikling for Israel og Palæstina; om hans kursus i israelsk-palæstinensisk konfliktløsning på University of Maryland; og hans varme lovprisning af Schiller Instituttet.

Se den 14 min. lange video: The Oasis Plan – LaRouche's Solution for the Middle East fra LaRouche Organization:
Engelsk: https://youtu.be/hjfFHIiXPmE
Arabiske undertekster: https://youtu.be/551_XoiKUHA

Tilmeld dig Schiller Instituttets gratis online-konference lørdag den 13. april 2024 kl. 11 EDT; 17 dansk tid: Oase-planen: LaRouches løsning for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien: https://schillerinstitute.nationbuild…

Kontakt: Palæstinensisk Mission i Danmark: +45 33 93 22 39; www.infopalestine.dk; info@infopalestine.dk

Schiller Instituttet i Danmark: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk
Schiller Instituttets hjemmesider:
Engelsk: www.schillerinstitute.com
Dansk: www.schillerinstitut.dk
Arabisk: https://t.me/larouchearabic

The Oasis Plan: LaRouche's Vision for Peace and Economic Development in Southwest Asia (Middle East), with English transcript

The Oasis Plan:
LaRouche's Vision for Southwest Asia

Released February 11, 2024 by the LaRouche Organization at this permanent link.

(The video is currently on the Rumble platform, but will move to the LaRouche Organization's YouTube channel on February 17 or 18.)

Cease-fire now!

The whole world is witness to the horrors being inflicted upon the Palestinian people, shared with us every day in video form. But the destruction continues, actively supported by the United States and a diminishing number of other countries. Humanity's moral fitness to survive is being tested. The horror show must end, starting with an immediate, unconditional ceasefire.

At the time we are recording, South Africa's action against Israel for genocide at the International Court of Justice will be heard in just a few days.

Peace is possible, but it is not the peace of a return to

October 6! Before the Hamas invasion of October 7, the Palestinian people and the whole region popularly known as the Middle East were living in a terrible reality, as a cauldron of conflict deliberately maintained for geopolitical aims, an unsustainable and unjust tension.

The solution requires the recognition of a Palestinian state, in accordance with UN Security Council Resolution 242, which was unanimously adopted by the Security Council in 1967. This is the first step towards a long-term solution, such as the two-state solution supported by Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche.

The solution though, is not local, is not regional; it has to be international today. China has proposed an international peace conference to develop a lasting vision for realizing Palestinian-Israeli and Arab-Israeli peace.

The mistakes that led to the lost chance of the 1993 Oslo agreement must not be repeated. Security guarantees for all parties in the region must be agreed upon. And this includes finding solutions for the potentially explosive situations elsewhere, in Lebanon, Syria, Iraq, Yemen, Libya, and Sudan, all products of decades of dangerous geopolitics.

The Oasis Plan, proposed by Lyndon LaRouche

But without economic development, without a viable and meaningful path of progress into the future, political agreements in themselves are unsustainable. The people of the region must know that their children will enjoy a better future, a better life. Peace through economic development is the only successful basis for a lasting, just peace in the region. This is what Israeli Prime Minister Yitzhak Rabin came to realize — there is no purely military basis for peace or security; development is essential.

A template for peace through economic development already exists, in the form of the LaRouche program of building a

World Land-Bridge, today exemplified by China's Belt and Road Initiative joined by more than 150 nations, including all the neighbors of Palestine and Israel. The World Land-Bridge is not only a specific plan for growth; it is a rejection of anti-growth hegemonism in the form of neo-colonialism and green Malthusianism.

A strong economic reconstruction and development plan is needed for a viable Palestinian state, in particular.

Lyndon LaRouche (1922-2019) laid it out 30 years ago. [Lyndon LaRouche was an American economist and statesman who founded the LaRouche political movement, which includes the Schiller Institute.]

It is called the Oasis Plan.

Immediately after the 1993 signing of the Oslo Accord in the White House by Israeli and Palestinian leaders, Lyndon LaRouche and his associates urged those parties *and the international community* to implement economic development projects to sustain, to advance the peace process. LaRouche and his associates developed the Oasis Plan, which included both certain economic aspects of Annex IV of the 1993 Oslo Accord – which was called the "Protocol on Israeli–Palestinian Cooperation Concerning Regional Development Programs" – plus it called for additional crucial water and power and other projects that LaRouche had noted were needed in the mid-1970s.

The Oasis Plan focused primarily on addressing the greatest barrier to development in the region – the shortage of fresh water – through the construction of a network of desalination plants that could turn the plentiful seawater into freshwater. And these plants would not only be on the Mediterranean coast; they would be built along two new canals: one connecting the Red Sea with the Dead Sea, and another connecting the Dead Sea to the Mediterranean. To be clear, these new canals or aqueducts are not for cargo shipping, as an alternative to the

Suez Canal – their purpose is to transport water. Because of the low elevation of the Dead Sea, which is more than 400 meters below sea level, the flowing water could also provide hydropower electricity along the way, which could help to power the desalination plants and development more generally. The plants could also be powered by the large quantities of natural gas off the shores of Gaza, Israel, Lebanon, Syria and Egypt. But most importantly, the Oasis Plan calls for going beyond hydropower and chemical fuels altogether, through the construction of nuclear power complexes along these canals and on the shores of the Mediterranean and the Red Sea, to produce plentiful electricity and to desalinate seawater to green the vast deserts of the region and to power an industrialization process in Palestine, Israel, Jordan, Syria, Lebanon, and Egypt.

The use of nuclear power for energy would liberate the region's hydrocarbon resources to be used chemically, to produce industrial materials through intermediate petrochemical products.

The nuclear powered complexes could use inherently safe pebble-bed high-temperature gas-cooled reactors, of the type just brought into operation in Shidao Bay, China.

The new man-made rivers created by desalination will tremendously expand the potential for agro-industrial development across the region, making the deserts – and the economies – bloom!

LaRouche explained the necessity of developing new sources of water in a 1994 speech. LaRouche:

"One cannot meet the indices of water consumption for a modern population, for both the Palestinian and Israeli populations, under present conditions. There is a conflict over water because the Israelis have, frankly, been using their conquests to take water from everybody. It's one of the

conflicts with Syria on the Golan Heights issue. It involves, in Lebanon, the Litani River, and things of that sort."

The power and water development have to be accompanied by a network of transportation infrastructure upgrading the physical connectivity between all the nations of the region, turning a region of conflict, a barrier to connectivity, into a hub of interaction, into a crossroads.

A highway connecting the West Bank with the Gaza Strip, linking the Palestinian state, is an absolutely essential feature of this network.

Regional highways and rail networks will allow the entire area to operate from a higher economic platform.

LaRouche also proposed an expansion of the Suez Canal, with industrial zones on both sides, a task that has been accomplished by Egypt in recent years.

LaRouche argued since 1975 that this region, which is the crossroads of civilization and located geographically between the Indian Ocean and the Mediterranean and between Europe, Asia, and Africa, has a unique position as an industrial and logistics hub. Oil and natural gas will be feedstocks for industrial production of plastics, paints, and many other useful materials, rather than being exported as a raw material, to be used primarily for simple combustion.

The upgrading of connectivity to enable higher levels of development has been a key feature of the 2013 China-proposed Belt and Road Initiative.

Using this region as a land-bridge between continents, with the major powers like the U.S., China, Russia, and the EU contributing to its development, will stabilize the area and, along the way, help cement the better relations among the superpowers that will have been necessary to bring it into being.

Scientific, technological, and cultural cooperation and exchanges are key elements in the transformative process the Oasis Plan represents.

By cooperating to fight the desert, rather than each other, the people of the region will better be able to recognize the humanity in each other, the common capability of human beings to discover principles of nature and to transform our relationship to the environment around us. There are no human animals.

So, how will we pay for all this, and who's paying?

Funding

Part of the funding will come from financial aid, made more possible by beating swords into plowshares, by converting the industrial and research capabilities of the military-financial complex into productive uses, as detailed in a study by EIR.

Apart from international aid, $100 billion in *credit* can be realized, over a decade, for the reconstruction of Palestinian areas and the full building out of the Oasis Plan infrastructure. This can be organized through development banks associated with BRICS-plus nations, including the Islamic Development Bank in Saudi Arabia; the New Development Bank headquartered in China; and other national development banks of the Southwest Asia region. The sovereign wealth funds of the major regional BRICS-plus nations can help capitalize these development banks for this purpose. The countries of the Gulf Cooperation Council have sovereign wealth funds holding some $4 *trillion* worth of capital. This has traditionally been placed in financial, banking or real estate assets of the bankrupt trans-Atlantic system. Now, these countries are looking for more productive investments instead, in Eurasia and Africa.

This investment can be concessionary development loans from these banks – for example of 20 years duration with interest

rates of 2% and an initial grace period of 5 years if necessary.

The debt service payments on these development loans, at least if they're made in the immediate future, would have to be made by the State of Israel, as the state currently occupying and taxing the entire area of Israel and Palestine today. The United States, and perhaps other nations, as determined at an international peace and development conference, should be the guarantor for these debt service payments.

The organization of the reconstruction work and building of the Oasis Plan infrastructures can be organized under authority of the United Nations Peacekeeping Missions Military Logistics Unit, and the United Nations Relief and Works Agency for Refugees in Palestine, and any other authorities that are required.

These arrangements should all be formally agreed upon by the nations involved in the framework of an international peace conference on Israel and Palestine, which must urgently be organized. International commitments to development, both through these particular projects and *as a paradigm*, must be made.

A peace vision

Achieving peace in Southwest Asia, not only between Israelis and Palestinians, but among all the countries of the entire region, will mark a new epoch in human history, as a region known for conflict transforms into one of connectivity, standing at the crossroads of three continents.

The Oasis Plan is not some distant aspiration of what can be achieved years in the future *after* the peace. It is only through a paradigm of international relations supporting this approach, that peace is even possible!

An end to the killing, a ceasefire is urgently needed now. But

just as urgently is needed a vision for durable peace that will, at long last, shape a peaceful and prosperous destiny for the region.

Every minute the war continues brings more death, more bitterness, more difficulty in achieving shared prosperity. It must end now!

Justice for those who have died, those who have been injured, those who have suffered, demands that the awful violence awaken the conscience and intellect of the international community, not simply to say “never again” but to end, forever, the geopolitical paradigm that is the origin of most conflict in the world today. The Oasis Plan cannot today be implemented as a purely regional plan – a new security and development architecture is required globally.

The voices of the Global South are becoming stronger and more confident. Moral authority, now and in the future, depends on how we act today.

LaRouche wrote in 1978:

“The only human thing is to give the lives and suffering of the dead meaning, not merely by establishing peace in the Middle East, but by establishing the basis for peace which gives fulfillment to the lives of the present and future generations of the Palestinians and other Arabs, and thus purpose and fulfillment to the sacred lives of the dead.”

This applies to Israelis as well.

How about you? Will you act to give meaning to the lives of those who have perished? Will you be a voice for peace and development?

Epilogue

I’d like to thank you for watching. To learn more about the Oasis Plan and for ways to support The LaRouche Organization’s

efforts to make it a reality, follow the link here and in the video description. And if you haven’t already subscribed and turned on notifications, be sure to do that to stay up to date on the progress of this vision.

Skriv under for at støtte Oase-planen: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/support_the_larouche_oasis_plan_for_peace_and_development_in_southwest_asia

---

Møde den 2. marts: Støt LaRouches Oase-plan for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og området.
Se også videoen fra 2. del om atomkraft for Oase-planen og internationale udvikling

Talere: Ulla Sandbæk, fhv. præst og parliamentariker; Thomas Grønlund Nielsen, fysiker; Tom Gillesberg, formand.
Program:

1. LaRouches Oase-plan for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina

Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand
Tom vil vise Oase-plan videoen. Du kan også se den her, med skriftlig dansk oversættelse:

Video: Støt LaRouches Oase-plan for fred og udvikling mellem Israel og Palæstina,
og i Sydvestasien

2. Danmark har pligt til at forhindre Israels folkedrab i Gaza

Gæstetaler: Ulla Sandbæk fra borgerforslagets initiativgruppe.

Pastor emerita dvs. pensioneret præst
Medlem af Europa-Parlamentet for Folkebevægelsen mod EU 1989-1994 og for
JuniBevægelsen 1994-2004.
Folketingsmedlem for Alternativet 2015 – 2019.
Art of Living lærer på Vestbredden i Palæstina 2004-2011, 2 gang 3 mdr. hvert år, hvor hun underviste kvindelige politiske fangere.

3. Atomkraft for Oase-planen og international økonomisk udvikling
Gæstetaler: Thomas Grønlund Nielsen

Cand. Scient. i fysik fra Niels Bohr Instituttet.

Forfatter til atomkraft trilogi:

– ”Niels Bohr må vende sig i sin grav” (2013)

– ”Den Grønne Atomkraft” (2018)

– ”Den grimme atomælling” (2022)

(Billede: Linked In)

Lyndon LaRouches Oaseplan for Sydvestasien/Mellemøsten Nu på dansk

Følgende 5 min. video om Oaseplanen er fra 2010:

2. Følgende uddrag med Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, som begynder 12 min. inde i den øverste video:

Lyndon LaRouches Oaseplan for Sydvestasien/Mellemøsten

Et uddrag fra: At vinde krigen mod krigspartiet

Manhattan Project Dialogue, Saturday, October 21, 2023

HARLEY SCHLANGER: … Jeg vil give jer en kort kronologi [af Lyndon LaRouches arbejde for fred gennem økonomisk udvikling i Sydvestasien/Mellemøsten]. Det er så stort et arbejde, at det ville kræve mange dage og konferencer, og det burde vi gøre. Men jeg vil bare give jer et kort indblik i, hvad han gjorde, og hvordan han formede denne kamp, og hvorfor det i dag er den politik, som han og vores organisation repræsenterer, der er alternativet. Lad os starte med et historisk øjeblik i april 1975. LaRouche blev inviteret til at deltage i en konference i Bagdad for Ba'ath-partiet. Og mens han var der, mødtes han med en række arabiske ledere og kom derfra med et forslag fra irakerne om at samle en udviklingsfond på 30 milliarder dollars til Israel og Palæstina. Da LaRouche præsenterede det for vores medlemmer, var det ganske forbløffende. Han fulgte op på turen til Bagdad med en pressekonference, hvor han annoncerede udgivelsen af sin Internationale Udviklingsbank, som var en opfordring til et nyt monetært system, der ville være sammenhængende med denne pakke af penge til udvikling af Israel og Palæstina.

Lad mig give jer en kort beretning om omfanget af dette. Lige

efter dette skete, bragte vi en overskrift i vores avis, hvor der stod: “Irak tilbyder Israel en fredsplan til 30 milliarder dollars.” Jeg var sammen med en gruppe mennesker, der delte den ud ved en tale, som Moshe Dayan holdt på Wake Forest University i Winston-Salem, North Carolina. Der var hundredvis af mennesker, og vi var meget bange for, at hvis vi gik derhen og sagde, at Irak ønsker at afslutte konfrontationen og tilbyder penge, ville folk blive vrede. Men det vi fandt ud af var, at de var meget interesserede i det. Vi solgte hver eneste avis, vi havde, og efter Dayans tale rejste jeg mig op blandt publikum – José Vega-style – og sagde til Moshe Dayan: “Vi har et forslag, som Lyndon LaRouche har lagt på bordet fra Irak om en udviklingsplan til 30 milliarder dollars for Israel og Palæstina. Vil du støtte det?” Jeg forventede en tirade fra ham, for han havde ry for at være lidt af en hidsigprop, en hård militærleder. Det han sagde var fascinerende. Han sagde: “Det her er meget interessant. Det kan ændre alt. Jeg er meget åben for at høre mere om det.” Det viste på det tidspunkt potentialet for LaRouches intervention – det var lige efter krigen i 1973, efter den arabiske olieembargo, efter det, der så ud til at være enden på enhver mulighed for at realisere ideen om en to-statsløsning for Israel og Palæstina.

Da LaRouche introducerede sin politik for Den internationale Udviklingsbank, sagde han følgende: “Med en IDB-politik i udsigt skulle den fredselskende fraktion i Mapai [som var et israelsk parti] snart blive herskende. Israelerne og de vigtigste arabiske stater kunne let blive enige om betingelserne for fortsatte forhandlinger om det palæstinensiske spørgsmål inden for rammerne af en øjeblikkelig fast aftale om samarbejde om udviklingspolitik.” Med den tilgang holdt LaRouche møder i løbet af de næste par år, begyndende i 1975, hvor han havde et møde med den israelske leder Abba Eban for at fremme diskussionen om denne tilgang. I 1977 skrev LaRouche en artikel, som blev offentliggjort i et Paris-baseret israelsk nyhedsbrev med titlen: “Israel and Palestine; A Future for the Middle East”.

Her er, hvad han sagde i den:

“Generelt, uden direkte forhandlinger mellem Israel og Den Palæstinensiske Befrielsesorganisation(PLO), kan der ikke blive nogen løsning i Mellemøsten inden for en overskuelig, umiddelbar fremtid. Vi kender alle alt for godt de underliggende forhindringer for sådanne forhandlinger. Vi burde vide, at vi hurtigt må fjerne forhindringerne for sådanne direkte forhandlinger.” Han henviser udtrykkeligt til idéen om, at man først skal have en politisk aftale og derefter gå videre. Det han siger er, at “det objektive grundlag for en løsning i Mellemøsten er den økonomiske udviklingspakke, vi har peget på. Enhver anden tilgang vil mislykkes; vil hurtigt blive nedbrudt til en farce. Men det er ikke blot materielle fordele i sig selv, der skaber grundlaget for fred. Det er det faktum, at regeringernes forpligtelse til at realisere betydelige videnskabelige og teknologiske fremskridt fremmer humanistiske holdninger i befolkningerne.”

Det var den idé, LaRouche havde om sit westfalske princip; om vigtigheden af økonomiske politikker, der viser, at hver side anerkender fordelene ved den anden, som grundlag for fred. Det var hans tema i mange andre artikler i den periode. Han gik imod strømmen, da folk sagde, at man ikke kan forhandle med Arafat, han er ikke villig til at forhandle. Hvad LaRouche skrev i december 1983: “Arafat er den etablerede leder af det, der faktisk er en eksilregering for de palæstinensiske arabere. Hvis vi skal have succes med at forhandle med det palæstinensiske arabiske folk, er det Arafats lederskab, vi skal forhandle med.” Derefter skrev han et politisk dokument, “Forslag om at begynde udviklingen af en langsigtet økonomisk udviklingspolitik for staten Israel.”

Kort tid efter, i april 1986, opfordrede Shimon Peres, som på det tidspunkt var Israels premierminister, til at afsætte en pulje på 25-30 milliarder dollars til at skabe en udviklingsfond for Mellemøsten for de næste ti år. Peres kaldte det en Marshallplan for Mellemøstens udvikling. Lyndon

LaRouche bakkede op om den og skrev flere artikler, hvor han forsvarede den. Men han påpegede det utilstrækkelige i tilgangen. Hvad han sagde på det tidspunkt var, at det, der er nødvendigt, er at tage fat på det mest alvorlige problem, der findes med hensyn til økonomien. Og hvad er det? Det er manglen på vand, og forholdet mellem det og manglen på strøm eller energi. Så mens LaRouche støttede Peres' Marshallplan, og i 1986 havde Peres øget det samlede beløb til 50 milliarder dollars, begyndte han at beskrive, hvordan man kan skabe mere vand til Mellemøsten. Dette er grundlaget for det, der senere, i 1990, blev kendt som hans Oase-Plan. Han sagde, at man var nødt til at have en menneskeskabt Jordan-flod, som kunne flyde og give mere vand til alle de områder, der grænser op til den; herunder Jordan, Israel, Egypten og Den Arabiske Halvø. For at gøre det, sagde han, har man brug for afsaltning. Man har brug for en række atomkraftværker på 300 MW, som giver strøm til afsaltningen. Det vil også give den elektricitet, der er nødvendig for industrialisering og avanceret landbrug. I 1990 skrev han et stykke med titlen: "En fredsplan i arabernes og israelernes sande interesse". Her skrev LaRouche, at vi har brug for "geografisk ingeniørkunst" til at føre kanalerne mellem Middelhavet og Det Røde Hav, og derefter Det Røde Hav til Det Døde Hav, for at skabe vandløb, som med atomdrevet afsaltning til at levere vandkraft og transport, ville give mulighed for industriel og landbrugsmæssig udvikling.

Her er det, han sagde, som virkelig er interessant:

"Man kunne definere den rette tilgang til udviklingen af Mellemøsten, hvis der ikke boede nogen mennesker der i øjeblikket, som hvis vi for eksempel planlagde bosættelsen af Mars: en ubeboet planet, ved hjælp af kunstigt miljø, og så videre." Han fortsatte med at skrive, at opdelingen og fordelingen af vand og strøm skal organiseres, så den gennemsnitlige kvadratkilometer jord kan udvikles til at være produktiv på de nødvendige niveauer for forskellige typer af jordbrug – græsning, afgrøder, beboelse, industri og handel.

Ideen med de to kanaler og den overordnede tilgang til industriel udvikling blev betragtet som revolutionerende. Hvordan kunne man opnå en aftale på dette grundlag? Hvad der skete på det tidspunkt var, at Bush-regeringen forsøgte at gøre præcis det, som LaRouche havde advaret dem imod at gøre. For at forsøge at få en politisk løsning holdt de en konference i Madrid med repræsentanter for palæstinenserne og israelerne, men den førte ingen steder hen. De samme gamle argumenter, de samme gamle kampe, de samme gamle modsætninger; det faktum, at der havde været en række krige siden 1948, i '48 og '56 og '67 og '73, og fortsatte træfninger og terrorisme. Hvordan kunne man få de to sider til at mødes? Mens Madrid-konferencen stod på – og på det tidspunkt var det Yitzhak Shamir, der var premierminister – var der noget andet, der blev sat i gang, da Yitzhak Rabin blev premierminister året efter i 1992. Det var en diskussion bag kulisserne i Oslo, Norge, mellem repræsentanter, der var tæt på Shimon Peres, som var kommet med ideen om en Marshallplan for Mellemøsten, og repræsentanter for Arafat.

Det førte til en aftale i september 1993, kaldet Oslo-aftalen. Det vigtigste ved Oslo-aftalen, og de fleste fokuserer på det faktum, at Arafat og Rabin gav hinanden hånden, er, at de talte om at gøre en ende på fjendskabet. Det var her, Rabin kom med sin berømte udtalelse om, at for at gøre dette, må man have modet til at ændre aksiomer. Og det afspejlede de blot ved at mødes og give hinanden hånden. Det var et meget anspændt øjeblik, indtil de to greb hinandens hænder, kiggede hinanden i øjnene og derefter gik væk og udbragte en skål for hinanden. En skål for dem, der har modet til at ændre aksiomer. Men det, der lå til grund for dette potentiale, var netop LaRouches idé om økonomisk samarbejde og udvikling i de to økonomiske bilag, der var knyttet til Oslo-aftalen.

Jeg vil lige læse et par aspekter af dette. Det økonomiske bilag nr. 3: "Protokol om israelsk-palæstinensisk samarbejde om økonomiske og udviklingsmæssige programmer."

“De to parter er enige om at etablere en israelsk-palæstinensisk komité for økonomisk samarbejde, der blandt andet skal fokusere på følgende.

“1. Samarbejde om vandområdet, herunder et vandudviklingsprogram …

“2. Samarbejde inden for elektricitet …

“3. Samarbejde om energiområdet …

“4. Samarbejde om det finansielle område, herunder et finansielt udviklings- og handlingsprogram til fremme af internationale investeringer på Vestbredden og i Gazastriben …

“5. Samarbejde inden for transport og kommunikation …

“6. Samarbejde inden for handel …” og endelig,

“7. Samarbejde inden for industri, herunder industrielle udviklingsprogrammer, som vil sikre oprettelsen af fælles israelsk-palæstinensiske industrielle forsknings- og udviklingscentre….”

Så det var bilag 3. Bilag 4 befæster dette med ideen om: “Protokol om israelsk-palæstinensisk samarbejde vedrørende regionale Udviklingsprogrammer.” Den taler om et økonomisk udviklingsprogram for Vestbredden og Gaza, en mellemøstlig udviklingsfond og endelig en mellemøstlig udviklingsbank. Alt dette var muligt på det tidspunkt, og det ville have gjort præcis det, som LaRouche foreslog, nemlig at skabe et grundlag hvor folk i de palæstinensiske områder ville se en fordel i at samarbejde med Israel, og israelerne ville se en fordel i at samarbejde med palæstinenserne. Ikke bare for at stoppe drabene, men for at skabe et miljø med gensidigt fordelagtige produktive aktiviteter, som ville hæve levestandarden for folk på begge sider af konflikten. Og på det grundlag ville en to-statsløsning være mulig. Det er kernen i LaRouches ideer.

Hvad skete der med den plan? Tja, den blev først dræbt af

Verdensbanken, for i november 1993 sagde Verdensbanken, at de ikke ville kanalisere penge eller give midler, der kom fra donorer. Præsident Clinton forsøgte blandt andet at rejse midler til dette. Der var donorer, som var parate til at give penge, men Verdensbanken sagde, at de ikke ville give pengene til palæstinenserne, fordi de ikke stolede på dem på grund af "korruption". Især var der modstand mod, at Arafat skulle have nogen mulighed for at modtage midlerne. Som et resultat var pengene der bare ikke. Det var et stort problem for opfølgningen. To år senere, den 4. november 1995, blev Yitzhak Rabin myrdet af en mand ved navn Yigal Amir, som var en del af bosætterbevægelsen og især havde været meget aktiv i Hebron, som var et af de største konfrontationsområder mellem de palæstinensere, der boede der, og de jødiske bosættere, som brugte den israelske stats magt til at rykke ind. Mordet på Rabin, oven i lukningen af potentialet for midler, afsluttede muligheden for succes for Oslo. LaRouche har specifikt udtalt i september 1993, efter håndtrykket i Washington, at det er presserende, at de første skridt til disse nye projekter bliver taget med det samme. Ellers var der fare for, at dette forslag ville drukne i begge parters blod. Han identificerede specifikt Sharon-netværkene i bosætterbevægelsen som truslen mod det. Og det var hvad der skete; en mulighed gik tabt.

Som vi ser, er det tilstrækkeligt at se på udviklingen fra 1995 til i dag. Palæstinenserne har stadig ingen stat; faktisk er de nu delt mellem to grupper, hvoraf den ene – Hamas, som Netanyahu nu sværger at udrydde – siden 2009 har Netanyahu og Israel givet midler til Hamas for at opbygge dem som en modvægt til Det Palæstinensiske Selvstyre. Hvorfor det? Fordi Det Palæstinensiske Selvstyre er en nationalistisk bevægelse, der repræsenterer palæstinensernes interesser som nation, i modsætning til Hamas, som er en religiøs bevægelse. Så længe man har Hamas, der kæmper mod Det Palæstinensiske Selvstyre, har man ingen samlet regering at forhandle med. Det er, hvad Netanyahu sagde; han pralede af at gøre det. Det anslås, at mere end 1 milliard dollars blev kanaliseret fra Israel gennem

Qatar til Hamas, som Netanyahu nu siger, at han vil udrydde og udslette.

Så løsningen her er, at man bliver nødt til at identificere, hvad problemet er. Problemet er ikke israelere og palæstinensere, selvom det måske er dem, der udfører de desperate handlinger. Men de handler ikke i egen interesse; de handler i de højere magters interesse, som ønsker at forhindre enhver form for brud med de gamle aksiomer.

På engelsk:
… HARLEY SCHLANGER: Thank you. As I'm sure almost everyone realizes now, we're facing a growing threat of an expanding war in Southwest Asia; at the same time, we have a continuing proxy war against Russia in Ukraine, and some of the neo-cons are pushing as hard as they can to get a war against China over Taiwan. This was made absolutely clear by Biden's nationwide address on Oct. 19th. He had just come back from meeting with Netanyahu and his war cabinet. He pledged eternal support of the United States for Netanyahu and the policy of exterminating Hamas. And then he came back and presented a speech to the American people where he made the link of Ukraine and support for Israel. Why did he do that? Because there's growing opposition to funding the war in Ukraine. This was part of the reason for the ouster of House Speaker Kevin McCarthy, and part of the reason they can't put together a new speakership now for the House. What Biden tried to do was a clever trick; link the two things together as one package. Here's what he said:

"Hamas and Putin represent different threats, but they share this in common: They both want to completely annihilate a neighboring democracy. American leadership is what holds the world together. American values are what makes us a partner that other nations want to work with. To put all of that at risk if we walk away from Ukraine, if we turn our backs on Israel, is not worth it." Then he went on to say, "[H]istory has taught us that when terrorists don't pay a price for their

terror, when dictators don’t pay a price for their aggression, they cause more chaos and death and more destruction. They keep going, and the cost and the threats to America and to the world keep rising.”

Now if you take that second part of the statement, you could apply it to the United States. Where has been the correct blame on the United States for the wars of aggression by America and NATO? The destruction of Libya, of Iraq, of Afghanistan, of Syria, of Ukraine. They have not been held accountable. People like George W. Bush, Cheney, Rumsfeld, Barack Obama, Hillary Clinton, or Joe Biden. So, to attempt to make this a question of standing up for democracy, this is precisely the line of the leading oligarchs through their Atlantic Council, which sponsored a Summit for Democracy to try and say the divide in the world is between democracies led by America, and authoritarian governments led by Russia, China, and now they throw in Iran, North Korea, and some others.

The attempt to connect these two funding situations—the war in Ukraine and the war in Israel—is an attempt to outflank those conservative Republicans who are opposing the new package Biden presented for Ukraine funding, initially a $24 billion request. In the budget deal that was reached, they threw that out completely. But listen to what leading Democrats are saying about the importance of Biden’s speech. Senate Majority Leader Chuck Schumer applauded his plan and said, “We’re going to do everything in our power to ensure the Senate delivers the support of Israel and the rest of the package,” that is, Ukraine. Senator Ben Cardin, a Democrat who is head of the Senate Foreign Relations Committee, concurred with Schumer and said, “The linkage has bipartisan support, and is our best shot to get it done now.” That’s the intent to outflank the opponents of Ukraine funding; but more importantly, what’s the real intent here? Permanent warfare to disrupt the potential of nations to break out from the unipolar order or the rules-

based order.

What we've been emphasizing, as you heard from Lyndon LaRouche just before, is that the drive for war comes from higher up; above the elected officials who parrot the demands coming from the think tanks and the corporate cartels. But it's the higher-ups you have to look at. Last week, in the Manhattan Project, I went through LaRouche's assessment, which is that both sides in the Middle East have been played; both sides. The Arabs and Palestinians, and the Israelis. This is something that didn't start just recently; it's an orchestration by the British Empire going back, as LaRouche talked about, for thousands of years, but in the more recent period, going back to the pre-World War I period, when the question was, "How do you replace the Ottoman Empire to make sure that it remains under the control of the British Empire?" That is, the geographical area which we now call the Middle East, but which is essentially Southwest Asia. How do you keep it under the control of the British Empire? This was part of the fight in World War I. The intention to keep Germany and Russia away from each other so that the Trans-Siberian Railroad and the Berlin-Baghdad Railroad did not cut out the power of the British Navy to control international trade and commerce.

In 1916, there was the Sykes-Picot Agreement, where the British and the French carved up the Middle East to make sure that there would not be a coherent plan for nations to develop, but that they could easily be pitted against each other based on national views, tribal interests, religious differences such as Shi'ite and Sunni, and so on. And in 1917, they added to that with the Balfour Declaration, promising a Jewish state in Palestine.

When you look at the developments in recent days and the war expanding in Southwest Asia, this is what LaRouche said is a result of geopolitics. You look at that area, and what's there? It's an automatic natural land connection between Asia

and Europe, and between Asia and Africa. It's a sea connection with the Black Sea and the Mediterranean, the Red Sea, the Persian Gulf, and the Indian Ocean. These were areas central to British control, and that's what geopolitics is about. How do you manipulate governments so that there will be no opposition to a looting policy directed from above by the British Empire? That's the reason, LaRouche says, people are played there.

Let me just give you a brief sense of what I mean when I say the higher-ups involved in manipulation. There's a fellow called Frederick Kempe, who is the CEO of the Atlantic Council, which is one of the leading think tanks for the geo-politicians and the corporate oligarchs. The Atlantic Council is funded by the British government; it's highly integrated into British intelligence; and then it's funded also by corporate cartels from the City of London and Wall Street. Here's what Kempe had to say about Biden's speech Thursday night. He said:

"Historians may come to know U.S. President Joe Biden's speech to the nation as his 'inflection point address'," because Biden said this is an inflection point. Kempe goes on to say, "It was as eloquent and compelling as any he has delivered in his lifetime," which, by the way is not saying much. But then he goes on to say, "It has the potential to be the most significant of his Presidency, and it was choreographed to be seen as such. It was only the second time he has chosen to speak from behind the resolute desk in the Oval Office, and he did it with the backdrop of wars in Ukraine and Israel, and simmering tensions around Taiwan."

Now, to show you that Kempe actually understands what's going on, he does make the counterpoint that, as this was going on, "as if scripted by a grand dramatist, Chinese leader Xi Jinping and Russian President Vladimir Putin were meeting in China as Biden travelled to Israel; doubling down on their common cause to rewrite the rules of the global order." On

that, Kempe is absolutely right. They are rewriting the rules, because they don't accept the rules of the unipolar order dictated by the corporate cartels centered in London and Wall Street. They are, in fact, leading a rebellion against it, which includes most of the Global South. There are 150 nations at the Beijing conference of the Belt and Road Initiative. So, Kempe has a sense that he's speaking going uphill. But what he's identifying, and what Ursula von der Leyen, who is also very close to the Atlantic Council, said in her trip to Washington, what would happen if the U.S. role as the sole superpower is rejected? That's what Biden said also. The pivotal role of America as the indispensable nation as the murderous Madeleine Albright called it. Well, Lyndon LaRouche has been a primary intellectual force in the opposition to this globalist policy for his whole life. In the time I knew him, from 1972 until his passing in 2019, he gave many speeches, conferences, voluminous writings presenting an alternative to submitting to this order.

I'm going to give you a brief chronology. It's such a massive opus of work, it would require many days and conferences and we should do that. But I just want to give you a brief glimpse into what he did, and how he shaped this fight, and why today it's the policies that he and our organization represent that are the alternative. Let's start in one historic moment, April 1975. LaRouche was invited to attend a conference in Baghdad of the Ba'ath Party. And while he was there, he met with a number of Arab leaders, and came out of there with a proposal from the Iraqis to pull together a $30 billion development fund for Israel and Palestine. This, when LaRouche presented it to our membership, was quite staggering. He followed the trip to Baghdad with a press conference announcing the release of his International Development Bank, which was a call for a new monetary system which would be coherent with this package of money for developing Israel and Palestine.

Let me give you a brief anecdotal report on the magnitude of

this. Right after this happened, we put out in our newspaper, a headline stating, “Iraq Offers $30 Billion Peace Plan to Israel.” I was with a group of people who distributed this at a speech given by Moshe Dayan at Wake Forest University in Winston-Salem, North Carolina. There were hundreds of people there, and we were very much afraid that if we went there and said Iraq wants to end the confrontation and offers money, people would be angry. But what we found out is that they were highly interested in it. We sold every single newspaper we had, and then after the speech by Dayan, I stood up in the audience—José Vega-style—and said to Moshe Dayan, “We have a proposal that Lyndon LaRouche has put on the table from Iraq for a $30 billion development plan for Israel and Palestine. Would you support that?” I was expecting a harangue from him, because he had a reputation of being a bit of a hothead, a tough military leader. What he said was fascinating. He said, “This is very interesting. This could change everything. I’m very open to hear more about it.” It showed at that time the potential for LaRouche’s intervention—this is just after the 1973 War, after the Arab oil embargo, after what appeared to be an end to any possibility of realizing the idea of a two-state solution to Israel and Palestine.

When LaRouche introduced his International Development Bank policy, he said the following: “With an IDB policy in the wind, the pro-peace faction of the Mapai [which was an Israeli party] should soon become hegemonic. The Israelis and key Arab states could readily agree on durable terms of continued negotiation concerning the Palestinian question within the context of immediate firm agreement for cooperation in development policies.” With that approach, LaRouche conducted meeting over the next few years, beginning in 1975 when he had a meeting with Israeli leader Abba Eban to further the discussion of this approach. In 1977, LaRouche wrote an article which was published in a Paris-based Israeli newsletter called “Israel and Palestine; A Future for the Middle East.” Here’s what he said in that:

“In general, without direct negotiations between Israel and the Palestine Liberation Organization, there can be no Middle East settlement for the foreseeable, immediate future. We all know all too well subjective obstacles to such negotiations. We ought to know that we must rapidly eliminate the obstacles to such direct negotiations.” He’s referring specifically to the idea that you should have a political agreement first, and then move on. What he says is that “The objective basis for a Middle East settlement is the economic development package we have indicated. Any other approach will fail; will be quickly degraded into farce. However, it is not mere material advantage in itself which provides the basis for peace. It is the fact that the commitment of the governments to realize high rates of scientific and technological progress fosters humanist outlooks in the populations.”

That was the idea LaRouche had of his Westphalian principle; of the importance of economic policies that show each side recognizing the benefit of the other as the basis of peace. This was his theme in many other papers during that period. He went against the tide when people were saying you can’t deal with Arafat, he’s unwilling to make a negotiation. What LaRouche wrote in December 1983: “Mr. Arafat is the established leader of what is, in fact, a government in exile of the Palestinian Arabs. If we are going to deal successfully with the Palestinian Arab people, it is with Mr. Arafat’s leadership that we must deal.” He then wrote a policy paper, “Proposal To Begin Development of a Long-Range Economic Development Policy for the State of Israel.”

Shortly after this, in April 1986, Shimon Peres, who was at that time Israeli Prime Minister, called for a $25-$30 billion pool of money to create a Mideast Development Fund for the next ten years. Peres called it a Marshall Plan for Middle East Development. As far as it went, Lyndon LaRouche backed it, and wrote several articles defending it. But he did point out the inadequacy of the approach. What he said at that time

was that what's necessary is to address the most serious problem that exists in terms of the economy. What is that? It's the lack of water, and the relationship of that to the lack of power or energy. So, while endorsing Peres' Marshall Plan, and by 1986, Peres had upped the total to $50 billion, what LaRouche did is, he started writing about how you can create more water for the Middle East. This is the basis of what became known later, by 1990, as his Oasis Plan. What he said is that you need to have a manmade Jordan River, which could flow to provide more water for all the areas that bordered it; including Jordan, Israel, Egypt, and the Arabian Peninsula. He said to do this, you need desalination. You need a string of 300MW nuclear plants that give you the power to do the desalination. It will also provide the electricity needed for industrialization and advanced agriculture. In 1990, he wrote a piece called "A Peace Plan in the True Interests of Arab and Israeli." What LaRouche wrote in this is that we need "geographic engineering" to run the canals between the Mediterranean Sea and the Red Sea, and then the Red Sea to the Dead Sea, to create water courses which, with nuclear-powered desalination to provide water power and transport, would allow for industrial and agricultural development.

Here's what he said that's really most interesting:

"One could define the proper approach to development of the Middle East, if no persons lived there presently, as if, for example, we were planning the settling of Mars: an uninhabited planet, by aid of artificial environment, and so forth." He went on to write, the division and distribution of water and power must be organized to develop the average square kilometer of land to be productive at needed levels for different types of land-use—pastoral, crop, residential, industrial, and commercial.

This was idea of the two canals and the overall approach to industrial development was seen as revolutionary. How could you get an agreement on this basis? What happened at that

point was that the Bush administration tried to do exactly what LaRouche had warned them not to do. To try and get a political settlement, they had a conference in Madrid, which included representatives of the Palestinians and Israelis, but it was going nowhere. The same old arguments, the same old fights, the same old antagonisms; the fact that there had been a number of wars since 1948 in ’48 and ’56 and ’67 and ’73, and continued skirmishing and terrorism. How could you get the two sides together? While the Madrid conference was going on—and at the time it was Yitzhak Shamir who was the Prime Minister, there was something else that was launched when Yitzhak Rabin became Prime Minister the next year in 1992. It was a back channel discussion in Oslo, Norway, between representatives who were close to Shimon Peres, who had come up with this idea of the Mideast Marshall Plan, and representatives of Arafat.

This came to fruition in the September 1993 agreement called theOslo Accord. Now, what’s most important about the Oslo Accord, and most people focus on the fact that Arafat and Rabin shook hands, they spoke about putting an end to the enmity. This is where Rabin made his famous statement that in order to do this, you must have the courage to change axioms. And they reflected that merely by meeting together and shaking hands. It was a very tense moment until the two of them grabbed each other’s hands, looked in each other’s eyes, and then moved away and did a toast to each other. A toast to those who have the courage to change axioms. But what was underlying this potential was precisely LaRouche’s idea of economic cooperation and development in the two economic annexes that were attached to the Oslo Accord.

I’m just going to read a couple of aspects of this. The economic annex #3: “Protocol on Israeli-Palestinian Cooperation in Economic and Development Programs.”

“The two sides agree to establish an Israeli-Palestinian Continuing Committee for Economic Cooperation, focusing, among

other things, on the following:

“1. Cooperation in the field of water, including a Water Development Programme …

“2. Cooperation in the field of electricity …

“3. Cooperation in the field of energy …

“4. Cooperation in the field of finance, including a Financial Development and Action Programme for the encouragement of international investment in the West Bank and the Gaza Strip …

“5. Cooperation in the field of transport and communications …

“6. Cooperation in the field of trade …” and finally,

“7. Cooperation in the field of industry, including Industrial Development Programmes, which will provide for the establishment of joint Israeli-Palestinian Industrial Research and Development Centres….”

So, that was Annex #3. Annex #4 consolidates that with the idea of the “Protocol on Israeli-Palestinian Cooperation Concerning Regional Development Programs.” It talks about an economic development program for the West Bank and Gaza, a Middle East development fund, and finally, a Middle East Development Bank. All of this was possible at that time, and this would have done precisely what LaRouche was proposing, which was to create a basis where people in the Palestinian territories would see a benefit in cooperating with Israel, and the Israelis would see a benefit in cooperating with the Palestinians. Not just to end the killing, but to create an environment of mutually beneficial productive activity which would lift the standard of living of people on both sides of the conflict. And on that basis, a two-state solution would be possible. That’s at the center of LaRouche’s ideas.

Now, what happened to that plan? Well, it was first killed by the World Bank, because by November 1993, the World Bank said

they would not funnel money or provide funds that came from donors. President Clinton among others was trying to raise funds for this. There were donors who were prepared to give money, but the World Bank said they would not extend that money to the Palestinians because they didn't trust them because of "corruption." In particular, opposition to having Arafat having any possibility of receiving the funds. As a result, the money was just not there. This was a major problem for the follow through. Then, two years later, Nov. 4, 1995, Yitzhak Rabin was murdered by a man named Yigal Amir, who was part of the settlers' movement and in particular had been very active in Hebron, which was one of the major areas of confrontation between the Palestinians who lived there and the Jewish settlers who were using the power of the Israeli state to move in. The assassination of Rabin, on top of the shutdown of the potential for funds, ended the possibility of the success of Oslo. LaRouche has specifically stated in September 1993, after the handshake in Washington, that it's urgent that the earth start being moved for these new projects immediately. Otherwise, there was a danger that this proposal would be drowned in the blood of both sides. He specifically identified the Sharon networks in the settlers' movement as the threat to it. And that's what happened; an opportunity was lost.

As we see, just project from 1995 to today. The Palestinians still have no state; in fact, they now are divided between two groups, one of which—Hamas, which Netanyahu is now vowing to exterminate—since 2009, Netanyahu and Israel have been providing funds to Hamas to build them up as a counter to the Palestinian Authority. Why? Because the Palestinian Authority is a nationalist movement that represents the interests of the Palestinians as a nation, as opposed to Hamas, which is a religious movement. As long as you have Hamas fighting with the Palestinian Authority, you have no unified government to negotiate with. That's what Netanyahu said; he bragged about doing that. The estimate is that more than $1 billion was

channeled from Israel through Qatar to the Hamas, which now Netanyahu says he's going to exterminate and wipe out.

So, the solution here is that you have to identify what the problem is. The problem is not Israelis and Palestinians, though they may be the ones who carry out the desperate actions. But they're not acting in their own interests; they're acting in the interests of those higher up, who want to prevent any kind of break with the old axioms. We're seeing this happening around the world. Why did this happen right now? Well, I can't speak for the decision-making process of Hamas, but the timing on this is certainly worth looking at. You have the breakdown of support for the Ukraine war in the United States Congress. You have the Ukraine war going terribly. The counteroffensive fizzled out. You may be providing more weapons to Ukraine, but as Putin pointed out, that just means that there will be more deaths of Ukrainians.

The second point is that you have the emergence of a new counter pole to the unipolar order; namely, the BRICS. The emergence of the Global South with the commitment to the kind of development projects that Lyndon LaRouche has been writing about for 50 years; which means against the International Monetary Fund, against such projects as the Great Reset and the global Green New Deal, and so on. So, if you look at this from the standpoint of a Frederick Kempe and the Atlantic Council, and the people who bankroll that, a peace settlement in the Middle East would be a horrible for them. Just as a negotiated settlement of the Ukraine war, in which what Putin proposed for the last eight years—security guarantees for both Ukraine and Russia, and a recognition for the potential for the two nations to work together—this represents a threat to the continuation of what Blinken calls the rules-based order. And so, that's why it's so revolutionary and important to grasp what LaRouche is saying; both in terms of who's manipulating this, what's the hand above the scene that's playing the two sides against each other? And secondly, how do

you defeat that? You have a movement in the Western nations—the United States and Europe—that rejects the unipolar order and the so-called rules-based order and reach out their hands to the Global South to work on joint development projects in the benefit of the other.

So, there is a solution. Those who say there is no solution are just the victims of the psychological warfare which is designed to make you depressed. But the solutions rest with what we've been trying to do; what we've been working on for years, and which is coming together now in the International Peace Coalition and the overall movement of the LaRouche Organization. We can make these solutions happen, but it depends on we, the people; not elected officials who have proven to be too corrupt and too intellectually small to take up the task at hand.

That's my presentation for today.

Lyndon H. LaRouche, Jr., Physical Economy and the Schiller Institute Peace Conferences, by Assist. Prof. Vihra Pavlova, PhD from Bulgaria

An html version is below the pdf.
Download (PDF, Unknown)

By Assist. Prof. Vihra Pavlova, PhD, Institute of Philosophy and Sociology at Bulgarian Academy of Sciences, Department "Social Theories, Strategies and Prognoses." (See more about the author at the end of the article.)

This article was written on the occasion of the 101th anniversary of Lyndon LaRouche's birth (Sept. 10, 1922 – February 12, 2019).

Lyndon H. LaRouche, Jr., Physical Economy and the Schiller Institute Peace Conferences

Bulgarian: ЛИНДЪН Х. ЛАРУШ, ФИЗИЧЕСКАТА ИКОНОМИКА И КОНФЕРЕНЦИИТЕ ЗА МИР НА ИНСТИТУТА ШИЛЕР

Abstract: The global transformation currently taking place has already been foreseen with brilliant accuracy even before (for example, P. Kennedy, I. Wallerstein, J. Galtung, G. Arrighi) and immediately after the collapse of the bipolar system by philosophers, macrosociologists and economists, including the Russian academician S. Glazyev and the "prophet of our time," as Glazyev called him, Lyndon H. LaRouche, Jr., to whom this text is dedicated, on the occasion of the 101st anniversary of this birthday – September 8, 1922.

The name Lyndon LaRouche is not known in Bulgaria, but this eminent American economist is one of the main opponents of the financial oligarchy, and a fighter against the speculative economy, for which he paid with his freedom.

This article is purely informative, and does not aim to refute criticism of his personality and work. LaRouche's model has been endorsed and adopted by most countries in Asia, thus becoming the engine of economic growth, and it also currently boldly challenges the postulates of the Washington Consensus and "rules-based order."

Keywords: Lyndon H. LaRouche, Jr., physical economy, stable geopolitical environment

Abstract in Bulgarian (The English text resumes after that):
Резюме: Настоящата глобалната трансформация бе предвидена с брилятна точност още до (напр. П. Кенеди, И. Уолърстейн, Й. Галтунг, Дж. Ариги) и непосредствено след разпадането на двуполюсната система от философи, макросоциолози и икономисти, сред които руският академик С. Глазев и "пророкът на нашето време", както Глазев го нарича, Линдън Х. Ларуш младши, на когото е посветена тази статия, по случай 101 годишнината от рождението му – 8 септември 1922 г.

Името на Линдън Ларуш не е известно в България, но този крупен американски икономист е един от главните опоненти на финансовата олгархия и борец със спекулативната икономика, за което е платил със свободата си.

Статията има чисто информативен характер и няма за цел да опровергава критиките към неговата личност и творчество. Моделът на Ларуш е приветстван и възприет от повечето страни в Азия, която се превърна в двигател на икономическия растеж и днес смело оспорва постулатите на Вашингтонския консенсус и "редът, основан на правила".

Ключови думи: Линдън Х. Ларуш младши, физическа икономика, стабилна геополитическа среда

Introduction

In the early 1950s, L. LaRouche rejected the information theory as being inadequate for describing economic processes, and developed his own scientific method of physical economy, which was based on the methods of Gottfried Wilhelm Leibniz, Friedrich List, Henry C. Carey and Bernhard Riemann, among

others. In the 1960s, he warned of the potentially catastrophic effects of drugs and the sexual revolution on the cognitive potential and, thus, on the long-term productivity of the population. However, his most significant forecast is his assessment of the collapse of the Bretton Woods System through the introduction of flexible exchange rates, and the decoupling of the dollar from the gold standard on August 15, 1971. He warned at that time that if the course change to a purely monetarist financial system aimed at profit maximization were maintained, the world would, inevitably, find itself in a new depression, a new fascism, and the danger of a new world war, unless a completely new and just world economic order were established. Economic justice in LaRouche's view is based on physical economics.

Lyndon H. LaRouche Jr.'s fulfilled predictions, and his ideas successfully applied in Eurasia

On June 29, 2001, at the parliamentary hearings "On Measures to Ensure the Development of the Russian Economy in the Context of the Destabilization of the World Financial System," S. Glazyev warned about the collapse of the financial pyramid, which would also lead to the collapse of those national financial systems that were involved in it. Glazyev called for the diversification of Russian foreign exchange reserves, and the accumulation of real, material reserves, which would allow the Russian economy to function normally during the destabilization of the global financial system. "And here, obviously, it is necessary to speak about the possibilities of switching to the use of national currencies for payments, first of all, among the CIS (Commonwealth of Independent States) members, with the European Union, with China, with India, i.e., with our major trading partners, with whom our critical imports depend…" (Glazyev, 2001).

Mr. Lyndon LaRouche (September 8, 1922 – February 12, 2019), in his post-Glazyev speech, stressed the urgent need for

policy changes in order to overcome the collapse. According to him, “Nothing can save the present world financial and monetary system in its current form…. The present crisis, unless it is stopped by drastically needed reforms, will also be a demographic collapse more or less comparable to what is called by historians ‘the New Dark Age,’ which dominated Europe following the Fourteenth-Century bankruptcy…

“Therefore, talking about any economic policy that does not include an early and radical reform of the International Monetary Fund (IMF) system is worse than a waste of time” (LaRouche, 2001).

Nowadays, the recommendation of L. LaRouche: “A new system of transcontinental cooperation between the sovereign nation-states of continental Eurasia should become the backbone of world economic growth; Continental Eurasia should be the center of such global economic recovery and growth, but the whole world will benefit through participation as partners in that effort” (LaRouche, 2001), is a fact. India, China, the countries of the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) have become the engine of economic and technological growth. An Asian geopolitical union is being formed, uniting the countries of the Shanghai Cooperation Organization (SCO), the Eurasian Economic Union, ASEAN and some microstates of the South Pacific.

In addition, following the restoration of the Iranian diplomatic relations with Saudi Arabia and the United Arab Emirates (UAE), Syria’s return to the Arab League and a ceasefire in Yemen, the countries of the League are gradually being integrated into this Alliance. Among them is Egypt, which has joined the BRICS New Development Bank and is a candidate for membership in the group, along with about 30 other countries, one of which is Indonesia, the largest Muslim country in the world. There, at the official meeting of the ASEAN Finance Ministers held on March 28, it was decided to reduce dependence on the U.S. Dollar, Euro, Yen, and British

Pound in financial transactions, and move to settlements in local currencies. In turn, Malaysia reiterated its call for the establishment of an Asian Monetary Fund, proposed by the Japan's E. Sakakibara in 1997, but immediately rejected by the U.S. as a threat to the IMF.

According to LaRouche, the purpose of this fund is not only protection against financial warfare attacks by hedge funds and similar speculators. It is also aimed to promote urgently needed measures in hard-commodity forms of combined trade and long-term capital improvements among those Asian nations. "In this first stage, we might foresee the emergence of regional, somewhat overlapping, groupings of similar outlook and their cooperation among one another, in various regions of the planet" (LaRouche, 2000: 6).

This is exactly what we are observing in 2023. Recently, the State Duma of the Russian Federation (RF) has adopted a law on Islamic banking, which should give Russia access to the capital of wealthy Islamic countries. Also, Islamic banks in Southeast Asia intend to open branches in the Russian Federation as soon as the legal framework regulating Islamic banking is introduced (Bifolchi, 2023). As is known, Islamic banking implies the implementation of banking activities in accordance with the norms of Islam, according to which interest-bearing transactions are prohibited, and profits are achieved only through investments, leasing, equity financing, etc. of a similar nature. This is a serious challenge to the rentier financial and economic model of the West, from which more and more countries of the world are striving to free themselves.

ASEAN and its partners China, South Korea, and Japan (ASEAN+3) are building an integrated policy framework for macrofinancial stabilization, with the understanding that economies can best overcome crises when they work closely with each other, exchange data and share experience through political dialogue, not only in turbulent times, but, also, in calmer times, as

well as when they develop and deepen financial markets in a concerted manner, and coordinate policies in a regional context (Asian Development Bank, 2021). On July 17, 2023, at the annual China Business Summit held in Auckland, the Southeast Asian countries once again have demonstrated that they want a stable geopolitical environment in order to focus on their economic development, and that they do not want to be forced to "take sides" in any hegemonic rivalry (China Business Summit, 2023).

Following the adaptation of LaRouche's ideas [1] for the purposes of regional and national development, over the course of two decades, Eurasia managed to consolidate, and began to build its future in defiance of the Washington consensus. Instead of a free market, deregulation and privatization, the principles of the physical economy have been applied – the protection of vital industries and trade at the regional level, state investment in scientific and technological progress, comprehensive education, the development of basic economic infrastructure, the effective lending to the real, manufacturing sector, and the regulation of economic activity in general.

The progress made by Asian countries as a result of these economic policies is now attracting more and more countries in Latin America, Africa and the South Pacific. China has demonstrated a new model of large-scale economic development and poverty eradication, and that model is becoming the pivot point for world development. Beijing is challenging Washington's leading position in international organizations, or, when that does not work, is creating parallel structures in politics and institutions. The Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB) is the new version of the World Bank, while the Shanghai Cooperation Organization and the BRICS provide Beijing with great platforms for political influence. BRICS is expanding and is working to create its own international gold-backed currency and a basket of real

assets/commodities. This new currency, again, reflects LaRouche's ideas, especially in his article, "On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency" (LaRouche, 2000). BRICS represents a quarter of the world GDP and 18% of global trade. And this might be enough for their monetary ambition to create a multipolar world that would not be dominated by the United States, given the desire of such large countries as Saudi Arabia, Iran and the UAE, to accelerate the process of de-dollarization. In recent months, the central banks of these countries have shifted most of their foreign exchange reserves from dollars to gold.

However, the main issue in the process of de-dollarization is not the search for an alternative to the U.S. currency, but the coordinated efforts of the Eurasian countries to move away from the dollar model of the economy.

As Mathew Burrows recently wrote, "Unfortunately, the split between the West and the Global South is expanding. For many developing countries, the alienation toward the West did not begin with Ukraine; rather, it can be traced to the West's disregard for their struggle with the COVID-19 pandemic, if not further back.

"The West runs the risk of losing the Global South altogether if it does not try to understand these countries' interests, needs, and demands and does not stop striving to impose Western values on them. If the West does not alter its course vis-à-vis the Global South, it is most likely to find itself at odds with a multipolar global order, which will continue to evolve and reflect the rise of emerging powers such as Brazil, India, and South Africa. These countries will strengthen their efforts to reform existing multilateral institutions or to create new ones that will enable them to better exert influence on the international arena. More generally, they will continue to develop parallel networks of diplomatic, economic, cultural, and security partnerships and alliances in which the West will gradually lose influence and

predominance." (Burrows, 2022).

The Schiller Institute Conferences on "Peace through development"

To prevent this kind of division, from which the people, and not the elites will suffer, numerous conferences on peace through development are being held worldwide. But the conferences initiated by the Schiller Institute [2] and, personally, the wife of L. LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, seem to have the greatest impact.

Why are they so significant?

Because other than revealing [3] to the world the true causes of crises and wars (which the media try to cover up), they also offer an alternative to the neoliberal order – which is systematically presented to us as being without alternatives, and, above all, they provide a conceptual basis for peace movements, the geography of which is expanding and attracting more and more scientists and intellectuals, former politicians and military officers, intelligence services officers, working people, but, above all, many young people dreaming of a fairer world.

For example, the Schiller Institute international conference June 18-19, 2022 titled, "There Can Be No Peace without the Bankruptcy Reorganization of the Dying Trans-Atlantic Financial System," [4] was attended by 31 speakers, from 12 countries, including Russia, China, Brazil, and Afghanistan. The live-broadcasts of the conference numbered in the thousands at different locations over the two days, and the pre-registration of 1,300 people represented dozens of nations. The conference took place as part of an on-going mobilization process, including an international petition, issued by the Schiller Institute in February 2022 – "Convoke an International Conference to Establish a New Security and

Development Architecture for All Nations," [5] which, as of mid-June, has collected nearly 5,000 signatures from dozens of nations.

An international conference was held on July 8-9, 2023, titled "On the Verge of a New World War: European Nations Must Cooperate with the Global South!" [6]. This event is in sharp contrast to the "Summit for a New Global Financial Pact" held on June 22 Paris, where leaders of the Global South opposed [7] the hypocrisy of their European counterparts. The organizers were pushing for a global tax of at least 1 trillion U.S. dollars per year to be used in the fight against climate change.

The conference was also a timely and necessary intervention against Global NATO's July 11-12 summit in Vilnius, Lithuania, where NATO's expansion was on top of the agenda: Sweden joining the Alliance, NATO membership for Ukraine, and a proposal to set up a liaison office in Tokyo. An expansion that the dean of America's Russia experts, George F. Kennan, had called 'the most fateful error of American policy in the entire post-Cold War era' (Goldgeier, 1999: 18).

In Panel 2, titled "The Rise of the Global South against Geopolitical Blocs," Jacques Cheminade, French politician, former diplomat and the head of the Solidarity and Progress (SP) party, characterized the current historical period as "the battle between the domineering financial oligarchy, and those who believe that the human species has a right to development." He highlighted the crucial role of L. LaRouche in discovering the principles of physical economy – critical for a New Paradigm of development.

These principles were recalled by Academician S. Glazyev on Sept. 12, 2022, in his message, On the 100th Anniversary of Lyndon LaRouche's Birth, in which he stated: "If the leaders of the world's nations had listened to the voice of Lyndon LaRouche, then perhaps we might have managed to avoid the

social upheavals we confront today… 30 or 40 years ago, he proposed a different model of globalization, based on the principles of physical economy: in particular, the famous project, which he and his wife, Helga Zepp-LaRouche, put forward for international discussion – the so-called Eurasian Land-Bridge. This is a splendid and interesting project, which now, after many years, has begun to be implemented through the Chinese Belt and Road Initiative, which we support through linking it with the Eurasian Economic Union….

"It is the principles of Physical Economy championed by LaRouche, that today underlie the Chinese economic miracle and are there in the foundations of India's economic development policy. The supporters of LaRouche in those countries exert a fruitful, very positive, and constructive influence on economic policy-shaping in these leading nations of the new world economic paradigm….

"Lyndon LaRouche turned out to be right. Today we rely on his work, his writings, in composing proposals for a very rapid transition to a new world economic paradigm. We call it an integrated world economic model, in which finance capital will be subordinated to the tasks of developing the economy, and in which the principles of Physical Economy will come to fruition. As we can see, countries that are taking this path are enjoying success…." [8].

Therefore, in the coming decades, we can expect a radical renewal of the physical basis of the world economy – primarily, that all energy, transport, water and communication systems will be fundamentally upgraded through large-scale infrastructure projects using the latest technologies. These projects can be financed independently of the IMF, of the World Bank and of the international capital markets, by the governments of the respective countries themselves, namely through the establishment of government credit lines. The necessary exchange of technological progress through infrastructural and other projects can be organized by means

of long-term trade and credit agreements between the participating countries, as suggested by L. LaRouche in his concept of "Trade without currency." That takes us to, I would call it the strategic conference, which was held in the middle of April, 2023, under the title "Without the Development of All Nations, There Can Be No Lasting Peace for the Planet" [9], which was attended by approx. 40 speakers from all continents.

In short, LaRouche showed how the creation of stable regional cooperation could be organized when a commodity basket consisting of basic commodities would be used as a standard cost to protect mutual trade and credit agreements from currency volatility. Thus, the foundation for the future new global financial system would be created. In Asia, important efforts have already been made in this direction. An international structure for large-scale infrastructure projects [10] has already been outlined in the concept of the "Eurasian Land-Bridge," the construction of a colossal network of infrastructure corridors between Europe and Asia, from East to West and from North to South, with high-speed rail links, water channels, pipelines, power supply and communication networks, etc.

A New Security Architecture and its Philosophical Foundations

The Bulletin of the Atomic Scientists has now moved the Doomsday Clock to 90 seconds before midnight, the closest it has been to the symbolic time of the annihilation of humanity and the Earth since 1947 [11]. This is alarming, which is why leaders in the Global South have been making the case to halt the warmongering over Ukraine and against China.

At the same time, the largest U.S. mutual funds – which manage the retirement and other savings of tens of millions of

Americans – are profiting from investments in nuclear weapons, cluster munitions and other banned or controversial arms [12]. In this case, how could the world believe in the "fight" against the climate crisis and global warming? Aren't wars one of the causes?

From the outset of the war in Ukraine, the Schiller Institute has insisted in a number of conferences, beginning on April 9, 2022, that the only solution to this crisis would be the establishment of a new global security and development architecture, which takes into account the security interest of every single country on the planet. This view is shared by more and more forces in the world. There is a "tectonic shift" underway in world politics, in which the nations of the Global South are rising up against the unipolar world order, the attempts to create a Global NATO and a New Global Financial Pact in which they see no opportunities for development, but a threat to their existence and new colonialism.

Even the Atlantic Council admitted: "What the developing and low-income countries really need are concrete initiatives and the less said about grand strategy the better. Dressing those initiatives up as parts of a "new global financial architecture" risks conflating them with the geopolitical conflict centered around changing or preserving the current world order. That conflation will only make it more difficult to develop the international consensus required to adopt those measures." (Tran, 2023).

In this direction, Helga Zepp-LaRouche recalled [13] the political foundation for durable peace, given by L. LaRouche in 1983, which he thinks should be: a) the unconditional sovereignty of each and all nation-states, and b) cooperation among sovereign nation-states to the effect of promoting unlimited opportunities to participate in the benefits of technological progress, to the mutual benefit of each and all." "That political foundation is now in sight… What remains is for world citizens to create a miracle: to spur the U.S. to

sincerely offer to join this new era," she noted. She suggested ten principles upon which the new era needs to be based. Her formulation of her tenth principle reads: "The basic assumption for the new paradigm is, that man is fundamentally good and capable to infinitely perfect the creativity of his mind and the beauty of his soul… and that all evil is the result of a lack of development, and therefore can be overcome." [14]

These principles are embedded in her husband's overall political-economic philosophy, which views physical economy as the science of applying the creative mind of man in practice, as a process of transforming the universe through man's socio-economic activity.

In summary, in contrast to conventional economic theories, physical economy focuses exclusively on the real economy, putting aside financial and monetary measures of economic performance. Researchers in this field identify scientific and technological progress as the main driver of increases in real productivity, and study how economies evolve through an unending series of stages of development and structural transformation, under the impact of scientific and technological progress, and related advances in human knowledge. From the general characteristics or "laws" of this evolutionary process, scientists derive principles for the long-term development of nations, which are of vital importance for economic policy making.

The intimate relation between physical economic development and human creativity – in the strict sense exemplified by the process of scientific discovery – leads to a further, profound field of investigation. On the one side, human creativity is shown to be an essentially unlimited resource, providing the means for progressively overcoming all conceivable limits to the future expansion of human activity on the Earth and beyond. On the other hand, to the extent the economy of a nation is organized to foster maximum rates of scientific and

technological progress, the economy becomes an instrument for realizing the creative potentials of the population, through their involvement in the generation of new knowledge and its assimilation into the economic process as a whole. In this context the problem of alienation is discussed, which is the main barrier standing in the way of involving the masses of the population into scientific activity, and a future direction of economic development leading to the emergence of what we call a "Knowledge Generator Economy" is proposed.

The essential goal of physical economy is human happiness: Not only freedom from material want, but to create the conditions in which the creative potential of each individual is realized to the maximum extent possible, in an environment of progress and a general expansion of knowledge (LaRouche, 1995, LaRouche, 20016, Tennenbaum, 2015).

Conclusion

LaRouche's ideas are attractive to that part of the political and economic elite of the countries of the world, and, in particular, Russia, which has placed its hopes on industrial development, instead of the raw material and speculative economy that dominates today.

Unloved in his homeland, but respected abroad, LaRouche left a rich intellectual legacy from which there is a lot to be appreciated, and implemented, for the purpose of national, regional, and, why not, global development – so as to achieve lasting peace on the planet, rather than a "clash of civilizations."

Footnotes:

[1] In 1975, LaRouche proposed the International Development Bank, a plan to strengthen every currency in the world with

long-term, low-interest loans for development projects, and the export of capital goods to the underdeveloped sector. Within a year, the plan was accepted, unconditionally, by the Non-Aligned Movement, a group of 86 countries, mostly from the underdeveloped sector, with LaRouche's friend, Indian Prime Minister Indira Gandhi, as one of their leading voices. LaRouche also offered the New Bretton Woods plan, as well as detailed accounts of the industrial development of Africa, Mexico, South America, Southwest Asia, India, and the Indian Ocean basin, not to mention the United States and other countries.

This original proposal is the conceptual origin of the many new international development banks coming into being in 2015 and beyond. In it, LaRouche showed how to bring the world together around the creation of a better future for all. (See LaRouche, L. 2019. How The International Development Bank Will Work: IDB. https://larouchepub.com/lar/2022/4920-how_the_international_developm-lar.html).

Many world leaders have personally worked with LaRouche to promote a new international financial system based on physical economic development.

LaRouche's enemies did not forgive him for this. A federal raid involving 400 agents was carried out on LaRouche's home and political offices in 1986, after which he was convicted and sent to jail. (See The Battle for Justice: The LaRouche Case https://archive.schillerinstitute.com/exon/exon_toc.html).

[2] The Schiller Institute is a political and economic think tank founded by Helga Zepp-LaRouche, which is registered in eight countries and has friends in around 40 countries. It is among the principal organizations of the LaRouche movement. The Institute's stated aim is to apply the ideas of the poet and philosopher Friedrich Schiller to the contemporary world

crisis. Their constitution, adopted in 1984, rails against international financial institutions and other supranational bodies, that hinder development, and, thus, lasting peace in the non-Western world.

The Institute has initiated numerous conferences since its inception in North and South America, Europe, Asia, Africa and Australia, to promote the idea of "peace through development." The discussion at these conferences centers around LaRouche's proposals for infrastructure projects such as the "Eurasian Land-Bridge,", and the "Oasis Plan," a Middle East peace agreement based on Arab-Israeli collaboration on major water projects, as well as proposals for debt relief, and a sweeping reorganization of the world monetary system. The Institute strongly opposes the "Clash of Civilizations" thesis of Samuel Huntington, and appeals for a dialogue of civilizations.

[3] See The Schiller Institute. Recent news https://schillerinstitute.com/recent-news/

[4] Schiller Institute international conference June 18-19, 2022 "There Can Be No Peace without the Bankruptcy Reorganization of the Dying Trans-Atlantic Financial System" https://schillerinstitute.com/?s=There+Can+Be+No+Peace+without+the+Bankruptcy+Reorganization+of+the+Dying+Trans-Atlantic+Financial+System

[5] PETITION: Convoke an International Conference to Establish a New Security and Development Architecture for All Nations. https://schillerinstitute.com/blog/2022/02/23/petition-convoke-an-international-conference-to-establish-a-new-security-and-development-architecture-for-all-nations/

[6] A two-day international conference "On the Verge of a New World War: European Nations Must Cooperate with the Global South!" https://schillerinstitute.com/blog/2023/07/20/conference-on-the-verge-of-a-new-world-war-european-nations-must-cooperate-

with-the-global-south/

[7] See Pres. Ramaphosa addressing the New Global Financing PACT summit in Paris https://www.youtube.com/watch?v=ZMsO6h1buy0; President William Ruto on The Summit for a New Global Financing Pact in Paris https://www.youtube.com/watch?v=hPEb5xONN_s; Rumble, O., Gilder, A. 2023. The Paris Summit for a New Global Financing Pact: Our Takeaways. African Climate Wire, 4 July 2023 https://africanclimatewire.org/2023/07/the-paris-summit-for-a-new-global-financial-pact-our-takeaways/

[8] Sergey Glazyev, On the 100th Anniversary of Lyndon LaRouche's Birth. December 9, 2022. https://www.youtube.com/watch?v=_nkLsgz6fU0

[9] Without the Development of All Nations, There Can Be No Lasting Peace for the Planet. April 15 & 16, 2023. https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

[10] By the way, one of the top-priority projects Alexander Grigoryevich Granberg a leading Russian specialist in the area of comprehensive economic development of the regions of Siberia and the Far East, who headed the Council for the Study of Productive Forces (SOPS) under the Ministry of Economics of the Russian Federation (RF), worked on was the construction of a tunnel under the Bering Strait, which would connect the railroad systems of Russia and the USA. This idea is a key one in LaRouche's program for global economic recovery. In 2027, when the tunnel should unite the two shores of the Bering Strait (according to the plan), the railroad station on the Russian coast would be named after Prof. Menshikov, and the one on the American side would be named after Lyndon LaRouche. Officially, in RF, the project to link Russia and the USA by railway across the Bering Strait was incorporated in 2007 in the "Strategy for the Development of Rail Transport in the RF

to 2030," adopted by the Government of the RF. This resulted, to a significant degree, from the efforts of such Russian scientists as Professor Menshikov and Academician Granberg, who sympathized with LaRouche's ideas (See Russian Website Features LaRouche's Influence in Post-Soviet Russia. In: Executive Intelligence Review. 2012. 39 (21), pp. 19-20. https://larouchepub.com/eiw/public/2012/eirv39n21-20120525/15-22_3921.pdf).

The idea of such a bridge or tunnel across the Bering Strait to connect North America and Eurasia dates back to the end of the 19th century, but its realization has always been hindered by various circumstances.

[11] A time of unprecedented danger: It is 90 seconds to midnight. 2023 Doomsday Clock Statement. Science and Security Board, Bulletin of the Atomic Scientists, January 24, 2023. https://thebulletin.org/doomsday-clock/current-time/

[12] The largest fund managers are heavily invested in arms manufacturers, nuclear weapons, and controversial weapons. Weapon Free funds, 2023 https://weaponfreefunds.org/fund-managers

[13] To End Colonialism: A Mission for All Youth. Schiller Institute International Online Youth Conference, Saturday, March 11. https://schillerinstitute.nationbuilder.com/march_11_2023_online_conference

[14] Ten Principles of a New International Security and Development Architecture. Helga Zepp-LaRouche at the Nov. 22 Schiller Institute conference, "Stop the Danger of Nuclear War Now; Third Seminar of Political and Social Leaders of the World". https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/

References

Asian Development Bank. 2021. Redefining Strategic Routes to Financial Resilience in ASEAN+3. ADB, December 2021

Bifolchi, G. 2003. Islamic banking in Russia: why does it matter? Special Eurasia [viewed January 18, 2023]. Available from: https://www.specialeurasia.com/2023/01/18/islamic-banking-in-russia/?fbclid=IwAR3YjChZ-dTR2BozAPKTp64jGM-rXmUZDuEOHXlzgey06plPiEGiho8tL0E

Burrows, M. 2002. Red Cell: Is the West losing the Global South? Security & Strategy [viewed December 10, 2022]. Available from: https://www.stimson.org/2022/red-cell-2-is-the-west-losing-the-global-south/

China Business Summit. 2023. [viewed July 17, 2023]. Available from: https://chinabusinesssummit.co.nz/

Glazyev, S. 2001. Russia Is Facing Financial Shocks. Address to Duma official hearing "On Measures To Ensure the Development of the Russian Economy Under Conditions of a Destabilization of the World Financial System", June 29, 2001 [viewed June 15, 2023]. Available from: https://archive.schillerinstitute.com/duma/duma_glazyez.html

Goldgeier, J. 1999. The U.S. Decision to Enlarge NATO. // Brookings Review, 1 June 1999, 19-21. Available from: https://www.brookings.edu/wp-content/uploads/2016/06/goldgeier.pdf

LaRouche, L. 1995. The meaning of the term 'physical economy'. // Executive Intelligence Review. 22 (1), 62-63. https://larouchepub.com/eiw/public/1995/eirv22n01-19950101/eirv22n01-19950101_074-the_meaning_of_the_term_physical-lar.pdf

LaRouche, L. 2000. On a Basket of Hard Commodities: Trade

Without Currency. // Executive Intelligence Review. 27(30), 4–19. https://larouchepub.com/lar/2000/lar_commodities_2730.html

LaRouche, L. 2001. Policy Changes Needed To Overcome the Collapse. Testimony to the Russian State Duma's Economics Committee, in Moscow on June 29, 2001 [viewed June 15, 2023]. Available from: https://archive.schillerinstitute.com/highlite/highlite_duma_6_29_01.html#LaRouche%20to%20Duma

LaRouche, L. 2016. The Gravity of Economic Intentions. // Executive Intelligence Review. 28 (13), 20-55. https://larouchepub.com/eiw/public/2018/eirv45n11-20180316/26-65_4511-lar.pdf

Tennenbaum, J. 2015. The Physical Economy of National Development. Berlin, September 27, 2015. https://www.scribd.com/document/370188870/The-Physical-Economy-of-National-Development-Definitivo-Jonathan-Tennenbaum

Tran, H. 2023. Lessons from the Paris Summit for a New Global Financing Pact. Atlantic Council [viewed August 15, 2023]. Available from: https://www.atlanticcouncil.org/blogs/econographics/lessons-from-the-paris-summit-for-a-new-global-financing-pact/

About the author:

Education and degrees awarded
PhD in Political Philosophy, Bulgarian Academy of Sciences (BAS), Institute
for the Study of Societies and Knowledge, Sofia, Bulgaria;
Doctoral Dissertation: "Transformations in geopolitics and new methods and practices of geopolitical
forecasts", 15.06.2018

MA Communication and library management, "St. Cyril and St. Methodius" University of
Veliko Tarnovo

MA thesis: “Children’s book publishing and its presence in the global network”, 2006

Areas of research
Political philosophy, chronopolitics, geopolitics, futurology, global forecasting

Academic positions
10.11.2020 – currently, Assist. Prof., Bulgarian Academy of Sciences, Institute of Philosophy
and Sociology, Department of Social Theories, Strategies and Prognosis
28.06.2018 – 01.07. 2020, Research Assistant, Bulgarian Academy of Sciences, Institute for the
Study of Societies and Knowledge, Department of Social Theories, Strategies and Prognosis

Monographs:
Pavlova, V. 2020. The role of the Asia-Pacific region in global geopolitical transformation
In addition, Vihra Pavlova has written many texts in collections of papers and scientific journals listed in her CV below.

Download (PDF, Unknown)

Dialog i Danmark mellem Pakistans

viceudenrigsminister H.E. Hina Rabbani Khar og Schiller Instituttets stifter og international formand Helga Zepp-LaRouche

Den 10. juni 2023 (EIRNS)-En 15-minutters dialog til offentlig omtale fandt sted i går mellem H.E. Hina Rabbani Khar, Pakistans viceudenrigsminister (Minister of State for Foreign Affairs) (siden april 2020), og Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international formand af Schiller Instituttet, i anledning af minister Khars besøg i Danmark. Pakistans ambassade i Danmark havde inviteret Schiller Instituttet til en drøftelse med hende, hvori Helga Zepp-LaRouche deltog via Zoom. Til stede var også Tom Gillesberg, formand, og Michelle Rasmussen, viceformand for Schiller Instituttet i Danmark.

YouTube-videoen er tilgængelig her: https://youtu.be/4GtJMFd-T0c

Følgende blev inkluderet i pressemeddelelsen udsendt af Pakistans udenrigsministerium:

"Viceudenrigsministeren talte med den danske afdeling af Schiller Instituttet om Pakistans tilgang til vigtige regionale og internationale forhold. Den internationale præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, deltog i samtalen via Zoom."

Pressedækning: Pressemeddelelsen fra Pakistans udenrigsministerium vedrørende minister Khars rejse til Danmark og Finland, herunder hendes møde med Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet i Danmark, blev offentliggjort af pakistanske medier, herunder The

International News og The Nation, Dispatch News Desk, samt dækning i Radio Pakistan, The Business Reporter og Urdu Point, som udelukkende nævnte Schiller Instituttet i Danmark. Den blev også inkluderet i ministeriets RSS-feed og vist på Pakistans ambassades hjemmeside i Danmark og sandsynligvis på de andre ambassader rundt om i verden.

H.E. Hina Rabbani Khar er en ledende politiker i Pakistan, som har været udenrigsminister (2011-2013), finansminister (2008-2011) og økonomiminister (2003-2007) samt medlem af parlamentet. Hun repræsenterer Pakistan People's Party. Minister Khar fungerer som viceminister i udenrigsministeriet næst efter udenrigsministeren.

På udenrigsministeriets hjemmeside står der: "Hendes periode som udenrigsminister huskes bedst for det "regionale omdrejningspunkt" i Pakistans udenrigspolitik, hvor hun koncentrerede sig om at opbygge bånd til Pakistans nærmeste nabolande. Dette omfattede normaliseringen af handelsforbindelserne med Indien, og en politik der rakte ud til alle politiske partier og etniciteter i Afghanistan. Hendes tid inden for finans og økonomiske anliggender omfattede Pakistans bilaterale og multilaterale økonomiske diplomati.

"Hina Rabbani Khar dimitterede fra det prestigefyldte Lahore University of Management and Sciences med en kandidatgrad i økonomi og tog senere en mastergrad i ledelse fra University of Massachusetts i Amherst." (https://mofa.gov.pk/minister-of-state/)

Referat af mødet:

Dialogen i går begyndte med en kort introduktion af Helga Zepp-LaRouche, fremført af Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark.

Minister Khar beskrev derefter nogle af de udfordringer, Pakistan står overfor midt i den nuværende verdenskrise. Her

følger en sammenfatning af nogle vigtige punkter.

Ministeren fortalte, at hun gerne ville beskrive, hvordan "resten", som ikke er en del af "Vesten", anskuer situationen. "Hvordan er vi endt i en verden, hvor suveræne lande bliver adspurgt: "Hvilken side er du på?"" Vi er på vores egen pakistanske banehalvdel, hvor vi allierer os med det ene eller det andet land eller den ene eller den anden gruppe af lande i overensstemmelse med vores interesser og værdier. Det, der truer os nu, er, at vi siden 1945 har fået at vide, at vi skal have frihandel, fri bevægelighed for varer, investeringer, mennesker og information, og nu får vi besked på, at vi skal opføre barrierer.

Hvert land har lært sin egen lektie af, hvordan verdens beslutninger er blevet truffet. De to interventioner, som inkluderer den der har været i Afghanistan i 40 år, har været meget bekostelige. Kameraerne bevæger sig væk, men kaos er stadig til stede. Nogle lande udtalte på FN's Doha Afghanistan Forum, at de ikke havde fejlet – de havde haft succes med at indføre sanktioner og sikre, at de ikke havde adgang til deres reserver. Det betyder kvælning af en økonomi. Skal piger, der ikke kan gå i skole, heller ikke have mad? Er det vores reaktion på et regime, vi ikke kan lide?

Pakistan er udfordret med hensyn til at brødføde og uddanne egne børn, øge BNP og håndtere de katastrofale hændelser, som klimaforandringerne fører med sig. COVID og klimaforandringerne afslørede, at vi ikke kan sikre os selv inden for vores grænser. Det er trist og en smule umodent, at vi på et tidspunkt, hvor vi burde forberede regler for kunstig intelligens og klimaforandringer, har meget travlt med at opdele verden i stadig flere stykker.

Helga Zepp-LaRouche (omskrevet): Helga takkede indledningsvist ministeren for muligheden for at tale med hende. Jeg er dybt bekymret over faren for verdenskrig, som er meget overhængende med kombinationen af Ukraine-krisen og forsøget på at etablere

et Globalt NATO. Men jeg ønsker ikke udelukkende at fokusere på det.

Samtidig har vi et utroligt potentiale, fordi Den alliancefrie Bevægelse, som var mere eller mindre ude af drift – jeg kan nævne, at min mand, Lyndon LaRouche, udviklede Den Internationale Udviklingsbank i 1976, og vi førte samtaler med disse lande, som praktisk talt vedtog forslaget på deres konference i Colombo, Sri Lanka. Det fungerede ikke på det tidspunkt, på trods af at størstedelen af verden ønskede en ny økonomisk orden. Lande blev destabiliseret – Indira Gandhi (Indien), fru Bandaranaike (Sri Lanka), Ali Bhuttos tragiske historie i Pakistan.

I de senere år, primært på grund af Bælte- og Vej-Initiativet (fra Kina) og potentialet for ægte økonomisk udvikling, som China-Pakistan Economic Corredor (CPEC) i Pakistan, er der sket en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse og Bandung-ånden (byen i Indonesien, hvor bevægelsen blev stiftet) – at det er muligt at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle.

Det er et enormt potentiale, for hvis man udelukkende ser på verden fra det Globale Nord og konflikten med Rusland og Kina, ser det næsten håbløst ud. Hvis verden falder i to helt adskilte blokke, er jeg enig med Dr. Mahathir fra Malaysia i, at det udgør faren for Tredje Verdenskrig.

Det Globale Syd, som repræsenterer størstedelen af menneskeheden, og hvor stemningen er optimistisk, hvilket ses af, at 30 lande har ansøgt om at blive medlemmer af BRICS, må fremstå med en meget tydeligere stemme. Som præsident Sukarno (Indonesien) og Nehru (Indien) sagde i Bandung, hvis der kommer en verdenskrig, vil den påvirke det Globale Syd lige så meget som Nord. Det giver det Globale Syd ret til at lade deres stemme høre.

Det er derfor, jeg har foreslået en global sikkerheds- og

udviklingsarkitektur med ti principper, som jeg gerne vil gøre jer opmærksomme på, fordi det skal diskuteres.

På randen af tredje verdenskrig og sammenbruddet af den atlantiske verdens finansielle system er spørgsmålet, om vi, som den eneste kreative art vi kender, er i stand til at skabe en verdensorden for alle nationers overlevelse og udvikling?

Minister Khar: Jeg er fuldstændig enig med dig. Jeg har lige talt ved European Council on Foreign Relations, og jeg fik at vide, at min tale var meget forfriskende, selv om den bare skulle have været ganske almindelig. Mens du talte, skrev jeg ned, hvad jeg vil skrive en artikel om: Syd er det nye Nord. Vi minder resten af verden om de ting, vi har lært, og som vi ikke kommer til at glemme.

Jeg betragter det som konkurrence, der ændrer sig til konfrontation og derefter måske til konflikt. Og vi mangler samarbejde, som er fuldstændig udeladt. Det er næsten, som om man ikke kan samarbejde i verden, at den splittes i to.

Jeg vil læse de ti principper, og det vil virkelig være umagen værd for os at tilegne det, og sætte det ind i vores tænkning, og introducere det til Udenrigsministeriet. Og så er der "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen (Schiller Instituttets og EIR's specielrapporter)". Lad os holde kontakten. Det, vi potentielt kan se på, er måske en lektion til vores udenrigstjenestes akademi, så vi er i stand til at formidle dette til en bredere kreds.

Afslutningsvis takkede Michelle Rasmussen minister Khar for at give os mulighed for at præsentere vores synspunkter og overrakte hende tre specialrapporter, The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge bind 1 og 2 og Extending the New Silk Road to the West Asia and Africa, som hun satte stor pris på. Minister Khar takkede derefter Helga Zepp-LaRouche og de to medlemmer af Schiller Instituttet fra Danmark.

Lyndon LaRouches artikel: Om en kurv af fysiske varer: Handel uden valuta

Følgende artikel af Lyndon LaRouche (1922-2019) fra 2000 er meget relevant for den aktuelle diskussion om et nyt internationalt kreditsystem for produktive investeringer.

Download (PDF, Unknown)

BRICS' nye udviklingsbank genrejst

Den 13. april 2023 (EIRNS) – Den folkevalgte leder af et meget stort land med mange ressourcer stillede i dag et enkelt spørgsmål: "Hver aften spørger jeg mig selv, hvorfor alle lande er nødsaget til at basere deres handel på dollaren. Hvorfor kan vi ikke drive handel baseret på vores egne valutaer? Hvem var det der besluttede, at dollaren skulle være hovedvalutaen efter guldstandardens afskaffelse [i 1971]?"

Taleren var Lula da Silva, Brasiliens præsident. Han talte til et stort rundbordsmøde i Shanghai med embedsmænd fra BRICS New Development Bank (NBD). Han havde netop talt ved den officielle ceremoni, der markerede, at hans kollega, Brasiliens tidligere præsident Dilma Rousseff, overtog ledelsen af NDB. Da han spurgte: "Hvorfor kan vi ikke handle

på basis af vores egne valutaer", blev han afbrudt af et rungende bifald fra de tilstedeværende brasilianske og kinesiske dignitarer.

I dag var en dag, hvor Den nye Udviklingsbank genopdagede sit oprindelige formål, nemlig at yde betydelige udviklingskreditter uafhængigt af IMF's betingelser, så fattigdom kan udryddes, folk kan få mad, og lande kan udvikle sig i hele verden. Lula havde forklaret ved NDB-ceremonien: "Beslutningen om at oprette denne bank" af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – BRICS – "var en milepæl i de nye vækstlandes fælles bestræbelser". Derefter, i en kraftig underdrivelse, men en som var nødvendig at fremsætte, forklarede Lula følgende: "I betragtning af deres omfang, deres befolkningers antal, deres økonomiers tyngde, og den indflydelse de udøver i deres regioner og i verden", kunne de fem lande "ikke forblive upåagtede af vigtige internationale anliggender".

Han konkluderede, at "Den nye Udviklingsbank opfylder alle forudsætningerne for at blive den vigtigste bank for det Globale Syd".

Hvis disse tiltag ikke var nok til at få den finansielle spekulationsverden i London og Washington til at gå amok, så sørgede Lula også for at tage en rundvisning i Huaweis faciliteter og tale med kineserne om 6G-udviklingen.

I sidste uge var der en rettidig præsentation på Det økonomiske Forum i Moskva af den fysiske økonom Sergey Glazyev, der tog fat på hemmeligheden bag Kinas formel til at udrydde fattigdom, med henblik på at andre lande, især hans Rusland, kan kopiere denne succes. Han forklarede udførligt, at der ikke er nogen erstatning for et samfund, som undersøger de mest frugtbare idéer for at opnå de bedste videnskabelige gennembrud, der er centrale for den politiske beslutningstagning, med en lovgivning af markedsvilkår, som udnytter og drager fordel af individuelle initiativer til

disse centrale samfundsmæssige mål.

Glazyev, der er en seriøs elev af Lyndon LaRouches fysisk-økonomiske tilgang

(https://larouchepub.com/pr/2022/20220916_glazyev_praises_larouche_on_centenary.html),

fremviste sin nye bog, "Det kinesiske økonomiske mirakel: Læren for Rusland og verden". Bogens beskrivelse på " løbesedlen" lyder således: "I det halve århundrede siden Deng Xiaopings reform- og åbningspolitik har Kina taget et hidtil uset spring fra dyb tilbagestående til at være førende i verden med hensyn til produktion og økonomisk udvikling. Befolkningen er flyttet fra barakker til de bedste byer i verden med hensyn til kvaliteten af levevilkårene. Landeveje er blevet erstattet af højhastighedstog og motorveje. Fra at være et overvejende landbrugsland med hovedsageligt manuelt arbejde, er Kina blevet førende i verden inden for området intellektualisering og robotisering af produktionen … Kina er ved at blive førende i dannelsen af en ny økonomisk verdensorden."

Så hvad skal du lave den 15. og 16. april? Bliv en ledende aktør i dannelsen af en ny økonomisk verdensorden, én som du kan være stolt af, én som du kan fortælle dine børnebørn om … én hvor du *kan* få børnebørn. Fordi: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten."

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Opbygningen af et hurtigere tempo for forandring

Den 11. april 2023 (EIRNS) – I sin artikel "Toward a Second Treaty of Westphalia" fra 2004, skriver Lyndon LaRouche, at "ofte, som nu, bliver en bølge af udvikling, der har været i gang, men undervurderet, ja, som regel endda ubemærket, og som har været i gang i størstedelen af et årtusind, eller endog meget længere, pludselig … det insisterende, næsten afgørende, globale politiske anliggende i det aktuelle øjeblik. Det var som om guldfiskekummen var blevet smadret af ydre kræfter."

Forandringerne på den internationale arena foregår ekstremt hurtigt, og markante ændringer indtræffer i løbet af måneder, uger og endog dage.

Syrien, efter at have overlevet de årelange operationer med henblik på regimeskift, er igen ved at blive en aktør på den internationale scene med sin forventede genindtræden i Den arabiske Liga og et møde mellem Syriens, Ruslands, Tyrkiets og Irans udenrigsministre, som begge er planlagt til at finde sted i næste måned.

Krigen i Yemen, der har varet næsten et årti, ser ud til at nærme sig sin afslutning, nu hvor den angloamerikanske indblanding, der opretholdt den, bliver sat i baggrunden i forhold til regionale bestræbelser på udvikling og integration.

I Schweiz har parlamentet taget fat på den endeløse udsigt til redningspakker, der muliggjorde UBS' statsstøttede overtagelse af Credit Suisse, ved at samles til et ekstraordinært møde for at kræve omlægninger fremadrettet.

Af-dollariseringen fortsætter med stor hast. Amerikanske statsobligationer sælges af store udenlandske ejere. Forestillingen om at Ukraine vil besejre Rusland er ved at

forsvinde. Hykleriet hos de såkaldte forsvarere af en "regelbaseret orden" – de samme mennesker, der dræber Julian Assange, besætter Syrien og forsøger at starte en krig om Taiwan – er så tydeligt, og potentialet til at danne et nyt system er så håndgribeligt, at den gamle verdensorden er ved at miste grebet.

Efter offentliggørelsen af en skrivelse underskrevet af dusinvis af australske føderale lovgivere, der opfordrer USA til at opgive sine bestræbelser på at få Julian Assange udleveret til retsforfølgelse (det angivelige grundlag for hans fortsatte barbariske fængsling i London), har næsten et dusin amerikanske kongresmedlemmer underskrevet en tilsvarende skrivelse.

Tempoet accelererer; afslutningen nærmer sig.

Hvilken vej, verden? Deltag sammen med LaRouche-bevægelsens Schiller Institut i denne weekend for at skabe et nyt paradigme. Hvor mange af dine venner og politiske kontakter har du tænkt dig at organisere for at deltage?

Vil Rusland importere økonomiske våben fra Kina?

Den 10. april 2023 (EIRNS) – En særlig begivenhed ved Moscow Economic Forum omfattede Sergey Glazyev, minister for integration og makroøkonomi i den Eurasiske Økonomiske Kommission, som direkte tog fat på spørgsmålet om, hvorvidt Rusland kan afdække hemmeligheden bag Kinas økonomiske mirakel og anvende denne metode på Rusland. Den særlige forsamling forekom at være tilrettelagt omkring Glazyevs nye bog, "Chinese Economic Miracle. Lessons for Russia and the World."

Det centrale i hans rolige og afmålte præsentation var den kendsgerning, at regeringerne, før penge begynder at gøre sig gældende, kan overveje at udpege prioriteter for deres befolkningers generelle velfærd. De kan udforme kreditudstedelse baseret på den fornødne produktion, opfindsomhed, sundhed og uddannelse, der er nødvendig for at opfylde disse prioriteter. De anvender markederne til at tilskynde til iværksætteri, men regulerer markederne for at forhindre ukontrollerede finansielle konstruktioner og svindelnumre. Markederne tilskynder den enkelte til at anvende sine talenter til at opnå de sociale mål, der er fastsat i de valgte prioriteter. Vinderne opnår meget godt for sig selv og for deres samfund. De, der aldrig har tæmmet deres begær efter ekstreme profitter, kommer ingen vegne.

Glazyev genkendte dette som dét, kineserne kalder "socialisme med kinesiske særpræg", men en rose med et andet navn ville dufte lige så sødt. Pointen er, at Kina i udgangspunktet prioriterede de offentlige interesser.

USA's grundlæggere kaldte det for "det generelle velfærdsprincip". Alexander Hamilton forklarede dette anliggende om regeringsprioriteter og skabelse af kredit i sin "Report on Public Credit" og i sin "On the Subject of Manufactures". Franklin D. Roosevelts TVA-program var et klart eksempel på det, som kinesiske kommunister og ikke-kommunister studerede og anvendte. Efter at have udryddet den ekstreme fattigdom blandt 800 millioner kinesere i løbet af de sidste 30 år besluttede Kinas præsident, Xi Jinping, at eksportere denne succesfulde model for afskaffelse af fattigdom til resten af verden.

Det finansielle dynasti af derivater i City of London og deres kompagnoner på Wall Street burde bekymre sig mindre om, hvorvidt Kina nogensinde beslutter at sende et stykke militært udstyr til Rusland, og gemme deres ophidselse til Ruslands import af Kinas økonomiske mirakel.

Glazyev har identificeret Ruslands problem – den russiske centralbanks vedvarende mentale slavebinding af finansielle manipulationer. Men hvorfor blive ved med at gennemføre sådanne dumsmarte finansielle spil i en verden, hvor ens valutareserver simpelthen bliver beslaglagt, og hvor reglerne ændres vilkårligt? Hvad sker der, når præsident Putin, der ikke er uvant med at træffe dristige beslutninger, når hans nations eksistens er på spil, retter opmærksomheden på sin egen centralbank?

Frankrigs præsident Macron giver i denne uge antydninger af, at han mener, at overlevelse kan indebære at bryde med ordrerne om at isolere Kina og knytte sin økonomiske vogn til handelsaftaler med Kina. Selv om Macron helt sikkert er tilbøjelig til at lave numre, virker han i øjeblikket som en "Gibraltar-klippe" sammenlignet med Tysklands forpligtelse til slavisk at underkaste sig London-Washingtons krigspolitik. Selv Cypern havde ingen problemer med at trodse USA's plan om at få dem til at sende deres missiler til Ukraine, og fortalte Ukraines forsvarsminister Oleksii Reznikov, at han skulle rejse hjem tomhændet. Men Tyskland går skridtet videre og afvikler rent fysisk deres verdensberømte, energiintensive industrielle produktivitet. I næste uge planlægger de at nedlukke de sidste tre af deres atomkraftværker. Landene har altså klare valg at træffe.

Mexicos præsident, López Obrador, er på grund af inflation og fødevaremangel gået i offensiven og har indkaldt statsoverhovederne fra nabolandene til en videokonference. I løbet af den næste måned vil de mødes direkte i Mexico og inviterer resten af Central- og Sydamerika til at deltage. I USA har det tidligere kongresmedlem Dennis Kucinich udformet en " vejledende manual " til den nuværende forkludrede kongres for at gøre op med krigsfeberen og løgnene. Det er et simpelt redskab til undersøgelse af Kongressen, der skal tage de beviser, som Seymour Hersh har fremlagt, om at præsident Biden og hans hold planlagde bombningen af Nord Stream-

rørledningerne, og omdanne dem til en kompetent undersøgelse af Kongressen. Det omfatter indledningsvist et eksempel på en stævning til flådeministeren, for at undersøge de dykkere og sprængstoffer, der blev anvendt ved bombningen i september sidste år. Det er en slags grundlæggende advarsel. Med et fornuftigt og indlysende skridt kan Kongressen måske tage det næste skridt, og erkende at det, som Rusland lærer af Kinas økonomiske mirakel, er noget, som USA ærligt kan påstå, at vi opfandt først.

Mens I læser dette, er der ca. 96 timer tilbage til at organisere jeres egne sociale sammenkomster med henblik på en passende opfølgning på Glazyev-arrangementet – Schiller Instituttets forum den 15.-16. april med titlen: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke opnås nogen varig fred på
planeten". https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

En uge, hvor jøder, muslimer og kristne bør begynde at agere naturligt

Ikke korrekturlæst

Den 6. april 2023 (EIRNS)-Hvad enten det er påskens fejring af menneskehedens sejr over slaveriet, den åndelige refleksion i ramadanen, eller påskens begejstring for sjælens sejr over døden, er der noget vigtigt, sandfærdigt og smukt, som kunne og burde være drivkraften i tankerne og handlingerne hos en stor del af menneskeheden i denne uge. Og ikke kun det, men man skulle tro, at enhver jøde, muslim eller kristen, der er

behørigt bevæget og inspireret af det bedste i sin religion, ville være i stand til at opdage denne kvalitet blandt deres monoteistiske naboer, og at det ville forstærke deres sans for undren over den rigdom, som Skaberens verden rummer.

Men den nuværende virkelighed omfatter et monstrøst, kolossalt bjerg af synder i form af den 2.000.000.000.000.000.000.000 dollars store boble af finansielle derivater. Rystelserne og skælvene fra det dollarbaserede, vestlige finanssystem vil ikke forsvinde. Enhver fornuftig stat ville indkalde til en strategisk krisekonference, herunder ethvert land, der havde en interesse i at komme levende ud på den anden side af den finansielle boble, der er ved at implodere.

Der er ganske vist ikke mangel på usædvanlige sindsstemninger, der kan give næring til den nagende stemme, der påstår, at det ikke er muligt at komme ud af denne kulturelle og finansielle slingrekurs. Israels premierminister Netanyahu er i færd med at udløse religiøse stridigheder og et dybtliggende raseri mod palæstinenserne – og det i en af jødedommens helligste uger. Præsident Zelenskys øverste rådgiver, Podolyak, forklarede til Radio Free Europe: "Vi må udrydde alt russisk på Krim." Han var meget tydelig om, at den russisktalende befolkning dér, ikke skal have bøger eller film på russisk. Der skal være juridiske straffe for enhver fra Krim med russisk statsborgerskab – hvilket praktisk talt gælder for hele halvøen. Hvor grimt det end er, så blegner det i sammenligning med den abnorme sindstilstand hos en person, der åbenlyst praler med sådanne fantasier om sin overtagelse af Krim.

Dertil kommer det bizarre skuespil, hvor Ruslands minister for børns rettigheder i FN's Sikkerhedsråd forklarer, hvordan hun arbejdede for at redde de 2.000 forældreløse børn (blandt de 700.000 børn, som deres forældre bragte til Rusland som flygtninge sidste år), som blev reddet fra ukrainsk artilleri, der skød ind i Donbas – mens Storbritanniens og USA's ambassadører fordømmer hende som en krigsforbryder for at have kidnappet ukrainske børn! (Det var forældreløse børn fra det

tidligere område i Ukraine, som Kiev ved at dræbe tusindvis af Donbas-boere i løbet af de sidste ni år havde en vis andel i at gøre til forældreløse børn). Storbritanniens og USA's ambassadører havde den uforskammede frækhed at gå i spidsen for en udvandring (efterfulgt af Albanien og Malta) fra Sikkerhedsrådets møde – og derefter blokere for den sædvanlige webcast af sådanne vidneudsagn. Alt sammen grimme ting, men også den slags tankeløst vanvid, der kan underminere tilliden til, at der stadig findes en grundlæggende normal tankegang i verden.

Prøv at tage et eksempel fra den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev. Han sendte hele nummeret af den seneste ugentlige udgave af EIR's Strategic Alert til sin omfattende og meget engagerede læserskare på Telegram og inkluderede budskabet: "En opdateret gennemgang af aktuelle begivenheder om dette og andre emner… i et tidsskrift, der er grundlagt af den berømte tænker Lyndon LaRouche, som forudsagde det amerikansk-europæiske finanssystems sammenbrud for et kvart århundrede siden." https://t.me/glazieview/3162

Ikke for at forklejne resten af Strategic Alert-nummeret (om finansboblen og beslægtede emner), men Glazyevs indlæg indledes med annonceringen og linket til Schiller Instituttets konference den 15.-16. april med titlen "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten". Ikke alene omhandler denne titel, hvorfor der mangler en varig fred i denne verden, men den er faktisk også et fint eksempel på sund tænkning.

Denne konference er afgørende for at fremme den fornødne krisekonference for nationer, der skal begrave boblen af finansielle derivater, lægge denne fare til side og beskæftige sig med det langt mere interessante arbejde med at udvikle hver eneste nation. Hvis det ikke var nødvendigt at få det gjort, ville det sandsynligvis ikke have en chance for at blive gennemført.

Man behøver ikke at være en eminent russisk økonom for at organisere sine venner og sin familie, sine naboer og netværk, nu – da tre store vestlige religioner henleder opmærksomheden på den menneskelige sjæls mirakuløse natur og kraft – men det kræver en vis indsats. Begynd her:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Det er ikke længere en unipolær verden; lad os bygge en ny nu

Den 3. april 2023 (EIRNS) – Det er blevet så indlysende, at selv de selvbedrageriske bankfolk i City of London og Wall Street må indrømme det: De kan ikke længere beordre alle nationer på planeten til at adlyde deres ordrer, og forvente at de bøjer sig og skraber og lydigt begår selvmord. "Det er ikke længere en unipolær verden", bemærkede en ledende finansstrateg i den globale investeringsbank RBC Capital Market (Royal Bank of Canada) i dag med beklagelse over for Financial Times.

Den spekulative bankmand henviste tilsyneladende til Saudi-Arabiens overraskende meddelelse i dag om, at landet og et halvt dusin andre olieproducerende nationer havde besluttet at reducere olieproduktionen for at fastholde priserne, og i den forbindelse arbejde sammen med Rusland – mens briterne og Biden-administrationen havde krævet, at de skulle gøre det stik modsatte. Men bankmandens kommentar kunne lige så godt være blevet fremsat om et halvt dusin tilsvarende tendenser i den seneste periode.

Saudierne og kineserne er blevet enige om at handle olie med yuan ved hjælp af en clearingcentrals ordning uden for dollarens kontrol, der omgår det dollarbaserede SWIFT-interbank afviklingssystem og i stedet anvender Kinas CIPS-system. De to lande matcher disse finansielle ordninger med opførelsen af et stort olieraffinaderi i Panjin, Kina til 12 mia. dollar, der skal håndtere ca. 210.000 tønder af saudisk råolie pr. dag .

Brasilien og Kina er ligeledes blevet enige om at gennemføre deres voksende handel og investeringer i yuan og reais, og også her vil CIPS fungere som clearingcentral og ikke SWIFT. Dette marked er vokset så hurtigt, at yuanen netop har afløst euroen som den næststørste valuta, som Brasiliens centralbank har i sin besiddelse. Også her drøftes der store fysisk-økonomiske udviklingsprojekter, herunder opførelsen af en bi-oceansk jernbanekorridor, der forbinder Sydamerikas Atlanterhavs- og Stillehavskyst, og det er sandsynligt, at Brasiliens præsident Lula vil underskrive et aftalememorandum om at deltage i Bælte- og Vej-Initiativet, når han mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing den 14. april. Lula vil også tale med Xi om det presserende behov for en forhandlingsløsning på krigen i Ukraine, som når som helst truer med at optrappes til en decideret atomkrig mellem supermagterne. Begge ledere har fremlagt fredsforslag med henblik herpå.

På samme måde har Sydafrikas udenrigsminister fremlagt et forslag om, at Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika – som sammen med Rusland udgør BRICS-landene – tager initiativ til at være værter for forhandlinger om at afslutte krigen i Ukraine. Sydafrika forbereder sig desuden aktivt på at være vært for det kommende BRICS-topmøde i august, hvor der vil ske en markant udvidelse af denne gruppe i form af BRICS-Plus.

Saudi-Arabien, Brasilien og Sydafrika – tre store nationer og vigtige regionale magter i Mellemøsten, Sydamerika og Afrika – agerer alle ud fra den simple erkendelse af, at det ikke

længere er en unipolær verden. De er også i stigende grad bevidste – ligesom befolkningerne i USA og Europa – om, at fred og udvikling går hånd i hånd.

Som det fremgår af titlen på Schiller Instituttets konference den 15.-16. april: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten".

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar vil være en af konferencens hovedtalere, og han har skrevet en artikel, der med rette kan ses som et diskussionsoplæg til de overvejelser, der vil finde sted på konferencen. Under overskriften "On the Precipice of Nuclear War: Russia/Ukraine Conflict" skriver Ramotar:

"I øjeblikket er der nogle vigtige forslag på bordet, som fortjener en seriøs overvejelse. I første omgang har vi pavens forslag om at bruge Vatikanet som mødested for fredsforhandlinger. Dette må støttes.

"Der er forslag fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet. Hun har foreslået ti punkter, som også forbinder fred med udvikling. Disse bør også overvejes meget alvorligt.

"For nylig har Brasiliens præsident Lula fremsat forslag, som har til formål at få landene til at engagere sig i at bringe denne farlige situation til ophør.

"Forslaget fra Kinas præsident Xi er velgennemtænkt og kan yde et vigtigt bidrag til genoprettelsen af freden i Europa og i verden.

"Alle de forslag, der er på bordet enkeltvis og kollektivt, kan danne grundlag for begyndelsen af processen mod fred. Alle disse forslag er værdifulde og har mange fælles standpunkter, som bør belyses."

Tilmeld dig Schiller Instituttets konference her: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20

230415

Sidste skud på stammen i G7 – bankernes krise: dollaren selv

Den 2. april 2023 (EIRNS) – Mens Kina og Brasilien netop har indgået en aftale om at afvikle deres handel i Kinas yuan-valuta og gøre den til en kredit- og udlånsvaluta i Brasiliens økonomi, har de to lande hastigt solgt ud af deres centralbankers store beholdninger af amerikanske statsobligationer, ligesom den russiske centralbank gjorde tidligere, da den øgede sine beholdninger af guld og yuan. I løbet af 2022 solgte Brasilien for 22 mia. dollar – næsten 10 % af sine amerikanske statspapirer – og derefter yderligere 21 mia. dollar alene i marts 2023. Kina solgte for 175 mia. dollar i statsobligationer i 2022 og har reduceret sin engang enorme beholdning af dem med mere end en fjerdedel. Amerikanske dollaraktiver udgør stadig 80 % – men en stærkt faldende andel af den brasilianske centralbanks valutareserver, kinesiske yuan-aktiver udgør kun 5,4 %, men de stiger kraftigt og er ved at blive Brasiliens vigtigste handelsvaluta. Yuanens andel af Ruslands centralbanks reserver nærmer sig 30 %.

Men den kendsgerning, at Bank of Japan solgte 189 mia. dollars af selskabets statsobligationer i 2022, antyder, at der er mere til dollarens problem end BRICS-landenes planer om nye pengepolitiske ordninger og mere end det amerikanske finansministeriums beslaglæggelse af andre landes

dollarreserver for at sanktionere dem; selv om disse er dele af den dynamik, der tiltrækker det ” Globale Syd” (“Globale Majoritet”) omkring BRICS-landene.

Den tredje, underliggende faktor er selvforskyldt, og det er den samme faktor, som har berøvet især den amerikanske økonomi produktive investeringer og produktivitetsvækst, og drevet mængden af ubetalelig spekulativ gæld – den såkaldte “alt-boble” – gennem samtlige lofter. Det er den amerikanske centralbanks politik med næsten nulrenter og massiv udstedning af penge i snart 15 år. Dette har forandret verdens største marked – det offentlige marked for amerikanske statsobligationer på 25 billioner dollars – fra at være et middel til opsparing og kreditgivning til et vildt ustabilt og spekulativt kasino, der spilles af de største banker, hedgefonde og andre skyggebanker, og bruges som sikkerhed for hundredvis af billioner i derivatvæddemål. Netop disse spekulative finansbutikker og FED selv kommer til at besidde alle statsobligationer!

Den amerikanske centralbanks forsøg siden foråret 2022 på pludselig at ændre sig selv og skrue renten op, har resulteret i en vigende økonomi, starten på en “kreditklemme” og en faldende dollar. Dette fald er på ca. 8 % i de seneste fem måneder i forhold til andre betydende valutaer, herunder 7 % i forhold til den kinesiske yuan. Den gigantiske London-bank HSBC advarede den 29. marts om, at dollaren vil falde i mindst seks måneder endnu. Hvad de store banker og andre økonomer, der fremsætter disse advarsler, ikke har en anelse om, er den hastighed, hvormed dollaren kan falde, i betragtning af de store centralbankers ødelæggende politik, som nu har skabt en transatlantisk kreditkrise, der benævnes “bankkrisen”.

Lyndon LaRouche, i sin artikel fra 2000, “On a Basket of Hard Commodities:Trade without Currency”, viste at grundlaget for den amerikanske dollars status som international reservevaluta i 1940’erne-1960’erne var høj produktivitet og hurtige investeringer i teknologi og produktion af de hårde råvarer.

[https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf].

Dette råder Kinas økonomi nu over. Vejen er banet for nye internationale kreditaftaler mellem de store BRICS-økonomier og opbygningen af BRICS New Development Bank, f.eks. til en egentlig international udviklingsbank for industrialisering og store infrastrukturprojekter i udviklingslandene.

Desuden ville vejen være åben for USA til at tilslutte sig disse nye kreditaftaler, og sætte dollaren i arbejde ved at skabe produktiv beskæftigelse for det amerikanske folk i forbindelse med genopbygningen af verden.

NATO's krigspolitik og dens tænketanke i London og Bruxelles risikerer en atomkrig i verden, selv om vi har grundlaget for fredsaftaler. Biden-regeringens og Kongressens politik for krig mod Rusland og Kina og "sanktioner over for verden" for ikke at deltage i denne krig er ødelæggende for hele verden og tilmed for USA og dets befolkning.

Schiller Instituttet har mobiliseret stadigt større sociale og politiske kredse for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur baseret på alle nationers interesser. Det næste og største møde om en sådan politik er Schiller Instituttets online konference den 15.-16. april: " Verdensborgere foren jer! Uden udvikling af alle nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten". Tilmelding: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Blomsterne springer ud i det Globale Syd, kan Vesten være langt bagefter?

Den 30. marts 2023 (EIRNS) – De dyrebare tegn på fornuft er ved at springe ud ligesom tidlige forårsblomster. De ti ASEAN-lande, der mødtes i Indonesien på niveau af finansministre og nationalbankdirektører, intensiverede deres ordninger for handel i lokale valutaer – og løsrev sig fra dollaren, pundet, euroen og yen. Den indonesiske præsident, Joko Widodo, var meget tydelig omkring den helt enkle konstatering, at den geopolitiske galskab, der har beslaglagt Ruslands valutareserver, ikke skal have mulighed for at plyndre deres ASEAN-lande.

Kinas vicehandelsminister meddelte i dag: "Der er blevet underskrevet en aftale om afvikling af betalinger i yuan med Brasilien, hvilket i høj grad letter vores samhandel." Specifikt blev nævnt udvidelsen af udvinding af mineraler og fødevareproduktion samt den øgede mulighed for at fremme hinandens industrielle eksport.

Indien og Rusland har indledt forhandlinger om en mere systematisk anvendelse af deres nationale valutaer i handelstransaktioner. Den administrerende direktør for den russiske energigigant Rosneft, Igor Sechin, mødtes med lederne af Indiens største olie- og gasselskaber for at udarbejde et bredere samarbejde om Indiens forarbejdning af russiske energiressourcer. Sechin indgik en aftale med Det indiske Olieselskab om at "øge Ruslands salg af råolie til Indien betydeligt".

Som den kinesiske premierminister, Li Qiang, forklarede det på dagens Boao Forum for Asien: "I denne usikre verden er den sikkerhed, som Kina tilbyder, et anker for verdens fred og

udvikling. Dette var tilfældet i fortiden og vil fortsat være gældende i fremtiden." Ved samme begivenhed advarede Zhao Chenxin, vicechef for Kinas nationale udviklings- og reformkommission, om usikkerheden i forbindelse med de store vestlige økonomiers evner til at kontrollere inflationen og det generelt skrøbelige finanssystem. Han anførte, at den hensigtsmæssige fremgangsmåde indebærer en ny bølge af teknologiske og industrielle fremskridt. Kina vil samarbejde med andre økonomier for at yde større bidrag til den globale økonomiske genopretning. Der er umiskendelige globale udfordringer, og en sådan global indsats er påkrævet for at håndtere dem.

Sydafrika afholdt et økonomisk BRICS-topmøde, hvor de tilkendegav deres klare hensigt om at gøre op med den koloniale rolle som "råstofeksportør" og understregede behovet for et industrialiseret Afrika. Tyrkiets præsident Erdoğan bekendtgjorde, at åbningen af Tyrkiets første kernekraftværk, der er bygget i samarbejde med Rusland, skulle fejres i slutningen af april.

I mellemtiden foregår der intet så avanceret i Vesten. Alligevel dukker finansspekulanternes tilbagevendende mareridt, Franklin D. Roosevelts "Glass/Steagall"- norm, der på kirurgisk vis fjerner de spekulative investeringsbanker fra de normale banker, i stigende grad op i diskussionerne. I USA og Italien er Glass/Steagall-lovforslagene netop blevet genoplivet. Store aviser i Schweiz og Tyskland inddrager "Glass-Steagall" som en mulighed i deres dækning af, hvad der kan gøres for at stoppe forblødningen. Et hurtigt overblik her til morgen viser, at Glass-Steagall dukker op i Cato Institute, Credit Union Times, Sri Lanka Guardian, Daily Kos, The Conversation og andre steder. Det er det der sker, når regeringer spekulerer på, om de kan sparke de snyltende "Too big to fail"-bumser ud af døren. Når de banker, der rent faktisk har til hensigt at være til gavn for produktionen – landbrug, industri, videnskab – er befriet for "penge, penge,

penge”-virussen, kan regeringerne yde behørig støtte, forsikringsgarantier osv. til de institutioner, der skal bevares, og ikke dem, der gør landet til genstand for afpresning og løsepenge.

Men mens Vesten er langt bagud i forhold til det Globale Syd – eller den Globale Majoritet – er der en antydning af, hvad der er muligt i det udbrud af fornuft, som fandt sted i Berlin mandag den 27. marts. Konferencen: “Dialog i stedet for våben – upartisk handling mod krigen”, havde potentialet til at forene alle mulige forskellige grupper på et passende højt niveau. Det blev understreget, at det ikke er nok at opfordre til “fred” – populært, men ineffektivt. Man må kræve “fred med Rusland”, hvilket betyder “at afslutte USA’s/NATO-krig i Ukraine og dennes potentielle udvidelse til resten af Europa, men også at forhindre USA’s afindustrialisering af Tyskland”. Den fælles resolution udvander ikke tingene: “I den store fare, som vores folk i øjeblikket befinder sig i, har vi ikke længere tid til at diskutere partipolitiske forskelle og forskellige samfundspolitiske orienteringer. I stedet må vi fokusere på det, der forener os! … USA og NATO står med deres militære magt ved Ruslands grænser, bevæbner Taiwan mod Kina og truer dermed Den Russiske Føderations og Folkerepublikken Kinas sikkerhed. Denne politik ledsages af økonomiske og finansielle samt mediernes krige, sanktioner i strid med folkeretten og misinformation, kombineret med afvikling af demokratiet og ytringsfriheden.”

Den “imperialistiske krigspolitik” betyder, at “folket betaler blodtold og mister de hårdt tilkæmpede sociale landvindinger”. “Krigsspiralen” må stoppes. Erklæringen kræver “en afslutning på dette krigsforløb gennem en retfærdig fred, der garanterer Ruslands sikkerhed og et fredeligt antifascistisk Ukraine uden NATO”. Helga Zepp-LaRouches tale, et mesterværk i statskunst, vil være tilgængelig om kort tid. En sådan opblomstring af Vesten er på høje tid.

Da demokrati blev et skældsord

Den 29. marts 2023 (EIRNS) – Kloge nationer og befolkninger ved, at når USA begynder at belære andre om "demokrati", så er det mest høflige at finde et toilet, inden det går helt galt. Denne uges "topmøde for demokrati" er netop en sådan begivenhed. Faktisk er det så hyklerisk, at selv helt igennem fordærvede medier som Washington Post og Financial Times krummede tær blot ved tanken. Et medlem af Council on Foreign Relations gik så langt som til at påstå, at "topmødet for demokrati er en dårlig idé, som [ikke] vil forsvinde".

Man behøver dog ikke være en højt betalt akademiker for at konstatere dette. Den "liberale" vestlige verdens degeneration og sammenbrud er tydelig for alle at se, med fattigdom, narkotikamisbrug, moralsk ligegyldighed og omsiggribende vold. Protestbevægelser vokser fortsat i Europa i modstand mod nye forsøg på at privatisere og presse befolkningen. "Grøn" lovgivning truer med at forhøje de allerede dræbende energipriser, hvilket selv nogle af de mest indædte troende – i Tysklands tilfælde – er begyndt at afvise. Storbritanniens kong Charles besøger Tyskland den 29.-31. marts – vil han i betragtning af den gryende uro i Tyskland selv blive kastet på møddingen?

Hykleri er en underdrivelse. En bedre beskrivelse ville være villige meddelagtige – eller gerningsmænd – i forbrydelser med massedrab i hele verden. Efterhånden som modstanden vokser mod Vestens stedfortræderkrig i Ukraine mod Rusland, midt i den stadig mere indlysende umulighed at vinde over Rusland "på slagmarken" – en kendsgerning, som selv Zelenskij åbenlyst bekymrer sig om – optrapper USA yderligere i retning af en

potentiel atomar konfrontation mod Rusland. Hvad mere er, USA intimiderer og afpresser dem der ikke følger trop, og kræver nu af Argentina, at landet skal stoppe alt samarbejde med Kina, og er forfærdet over at Honduras har valgt at bryde forbindelserne med Taiwan. Måske er dette "Demokrati med angloamerikansk særpræg".

Til sammenligning vil mange påpege, at det nye paradigme i relationerne, der vokser ud af venskabet mellem Kina og Rusland sammen med BRICS-Plus og SCO, er det sande demokrati, mens det imperialistiske Vesten udgør autokratierne. Dette synes bestemt at være tilfældet, hvis man ser på de igangværende afledte konsekvenser, som aftalen mellem Saudi-Arabien og Iran den 10. marts har for hele den Sydvestasiatiske region – man kan bestemt ikke *diktere* fredelige relationer. Den iranske udenrigsminister er i øjeblikket i Moskva, hvor han fremmer denne proces og underskriver vidtrækkende økonomiske og udviklingsmæssige aftaler med Rusland. Saudi-Arabien har også formelt godkendt et såkaldt MOU (aftalememorandum) om at blive en dialogpartner i SCO. I september underskrev Iran dokumentation for sin ansøgning om at blive permanent medlem af SCO, og nu er de to lande i stigende grad i dialog.

Desuden er Kina vært for Boao Forum for Asien den 28.-31. marts, en bemærkelsesværdig samling af forretningsfolk og andre ledere fra alle hjørner af verden, der mødes for at drøfte de enorme investeringsmuligheder, der ligger forude, da vækstraterne i Asien sigter mod at overgå det globale gennemsnit med en faktor tre. Dette fulgte efter sidste uges Rusland-Afrika-konference i Moskva, hvor 40 nationer var repræsenteret for at drøfte økonomiske muligheder i modsætning til påstandene om, at Rusland er "isoleret" og "desperat". Endvidere indviede præsident Hakainde Hichilema i Zambia en ny dæmning med vandkraft (bygget i samarbejde med Kina), som vil øge landets strømkapacitet med hele 27 %.

På trods af disse eksempler på ægte demokratiske fordele i

modsætning til autokratisk styre og dominans afspejler det faktisk ikke den virkelige verden. Selv de, der er mest engageret i "demokratiske" værdier og i at afvise "autoritære" værdier, vil fejle. Dette er faktisk ikke det princip, der ligger til grund for et nyt paradigme for relationer. Et perfekt demokrati vil ikke bane vejen til en bedre fremtid – det kan det ikke.

I stedet for en sådan mislykket målestok kan man overveje, hvad Helga Zepp-LaRouche påpegede i sit dokument "Ti principper" fra november sidste år. I sit forslag til principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur beskrev hun følgende:

"For at overvinde de konflikter, der opstår på grund af stridende meninger, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over undersåtterne, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i samklang med det fysiske univers' lovmæssighed. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde passende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng kan findes i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer." (https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/)

Med andre ord er der en lovmæssighed i universet, og det er forskellen, om vi vælger at handle i overensstemmelse med denne lovmæssighed eller ej – ikke den særlige form eller smag, vi bruger for at nå dertil. I den henseende er eksplosionen af et nyt system af relationer i verden, som finder sted omkring BRICS-Plus og andre, præcis dette. Kinas løft af over 800 millioner mennesker ud af fattigdom og dets forpligtelse til at fortsætte sådanne fremskridt i alle andre lande i verden er i overensstemmelse med naturretten, og ikke blot med den demokratiske lov. At modsætte sig dette er at

modsætte sig et universelt princip.

Vesten må vågne op og se virkeligheden i øjnene. Mulighederne for samarbejde omkring denne form for fælles mål er uendelige, og det er måske den eneste måde, hvorpå man kan redde sit liv.

Det transatlantiske område må ændres radikalt

Den 28. marts 2023 (EIRNS) – USA er vært for sin anden "Submit for Democracy"-begivenhed, som har vakt latterliggørelse på grund af gæstelistens sammensætning, det overvældende hykleri, der gennemsyrer diskussionerne, og de vilde fordrejninger, der er nødvendige for at præsentere ordet "demokrati" som værende, med Lewis Carrolls ord i hans Through the Looking Glass, "bare hvad jeg vælger at det skal betyde – hverken mere eller mindre."

Samantha Power vil holde foredrag om "retsstatsprincippet" for de fremmødte. Antony Blinken vil afholde et arrangement med præsident Zelenskyj for at forklare, hvorfor krigen bør fortsætte (idet han udtrykker denne holdning ved at afvise ethvert reelt fredsskabende middel). Den amerikanske vicestatsadvokat, Lisa Monaco, har talt om bestræbelserne på at forhindre de mere end 100 millioner amerikanske brugere af Tiktok i fortsat at kommunikere via platformen. En begivenhed på internettet vil hævde, at demokratier skal "stå imod misbrug af teknologi til at undertrykke, kontrollere, splitte og fratage rettigheder" – sådan som Twitter-filerne har afsløret, at USA har gjort. Holland, et medlem af EU, som har forbudt nyhedsformidlerne RT og Sputnik, vil stå i spidsen for

et arrangement om, hvordan "ytringsfrihed og mediefrihed er en forudsætning for et velfungerende demokrati og et frit samfund".

I mellemtiden finder det årlige Boao Forum for Asien sted i Kinas frodige Hainan-provins, der for første gang er helt åbent siden mødet før Covid for fire år siden. Omkring 2.000 deltagere er samlet fra 50 lande, herunder de 29 nationer der officielt arrangerer begivenheden. Australiens assisterende handelsminister deltager i mødet, hvilket er det første besøg af en australsk minister siden 2016. Premierministrene fra Singapore, Malaysia og Spanien er alle til stede. Dagens begivenhed fokuserede på industri, iværksætteri og Bælte- og Vej-Initiativet. I løbet af de kommende dage er økonomisk udvikling, sundhedssamarbejde, global energiforsyning og geopolitik på dagsordenen.

40 amerikanske Syrien-"eksperter", herunder tidligere regeringsembedsmænd, har udfærdiget en skrivelse med en advarsel om de rædsler, der kan følge af den voldsomme stigning i den diplomatiske anerkendelse af og det stigende engagement med Syrien i regionen. En sådan normalisering "undergraver det internationale samfunds evne til at forme en politisk proces, der har til formål at opnå en meningsfuld løsning på krisen", beklager de, samtidig med at de erkender, at deres ambition om at påtvinge Syrien en ny regering er vaklende.

Det gamle system fungerer ikke længere, og den Globale Majoritet øjner for mange nye muligheder til at ønske at opretholde en troskab mod det, der har udviklet sig til en rådden transatlantisk politisk konsensus. Vi ser en erkendelse af dette også inden for den transatlantiske verden i de vedvarende franske protester og Berlins afvisning af en selvmorderisk grøn politik for byen.

Da en tredje verdenskrig med atomvåben truer, må USA og andre NATO-nationer ændre deres kurs radikalt af hensyn til freden

og menneskehedens overlevelse.

“Uden udvikling af alle nationer kan der ikke blive nogen varig fred for planeten”

Opbyg til Schiller Instituttets konference den 15.-16. april med denne titel: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

I Berlin – en opvisning i kampen mod grøn fascisme!

Den 27. marts 2023 (EIRNS) – Søndag den 26. marts mislykkedes en folkeafstemning i Berlin om “klimaneutralitet inden 2030” med et overvældende nederlag.

Forslaget blev tvunget på stemmesedlen og promoveret med omfattende finansiering fra de grønne fascistiske banknetværk med base i USA, som et pilotprojekt for andre vestlige storbyer. Det mislykkede lovforslag beordrede regeringen til at reducere og fjerne kulstofindholdet fra menneskelig aktivitet – nærmere detaljer skal udarbejdes – for at redde planeten på mindre end et årti.

Det er hensigten hos ophavsmændene til mandatet om “klimaneutralitet”, at befolkningerne skal bøje sig og acceptere den økonomiske død, mens den gyldne milliardærklasse planlægger måder til at redde sig selv fra det finansielle sammenbrud. Men Berlin afviste lovforslaget. Detaljerne findes i en erklæring fra i dag: “BüSo glæder sig over det knusende

nederlag for klimavenlig folkeafstemning i Berlin", udsendt af Dr. Wolfgang Lillge, BüSo's regionsformand i Berlin.

Desuden er dette kampopgør i Tysklands hovedstad en sejr for selve suveræniteten, da Tyskland hidtil forventedes at være underlagt alt, hvad anglosfæren/Global NATO dikterer. Se på det åbenlyse angreb på Nord Stream-rørledningerne, som Rusland og Tyskland ejer i fællesskab, og som sandsynligvis blev udført af USA og mørklagt af anglosfæren. Se på USA's militære besættelse af Tyskland, især på brugen af flybasen i Ramstein som et overstatsligt NATO-center.

En anden kamp – også i folkeafstemningernes verden – mod den grønne fascisme er afstemningen den 15. marts i Holland, som fjernede regeringspartiets kontrol med Senatet. Befolkningen stemte sammen med landmændene, som har ført kampen mod EU's/regeringens forsøg på at skære drastisk ned på det hollandske landbrug og fødevareproduktionen i det hollandske landbrugs navn for at redde planeten ved at reducere "kvælstofudledningen".

Fire dage før afstemningen fandt et stort protestmøde mod regeringens grønne fascisme sted i Haag, organiseret af landmænd og fiskere og støttet af den brede offentlighed.

Disse enestående sejre finder sted midt i generelle massestrejker og aktioner i mange lande i Europa, og med tilsyneladende forskellige "spørgsmål", men alle i den ånd at regeringen skal tjene folket. I Tyskland blev der i dag gennemført en landsdækkende transportstrejke som en advarsel til regeringen om, at lønningerne skal være tilstrækkelige i forhold til inflationen. I Israel blev en enorm landsdækkende protest udløst søndag den 26. marts, da premierminister Benjamin Netanyahu fyrede forsvarsministeren, fordi han satte spørgsmålstegn ved Netanyahus tiltag til at nedbryde retssystemet.

Samtidig er der flere og flere eksempler på en forsigtig

tilpasning til den udvikling, som Kina, Rusland og den Globale Majoritet har sat i gang. I denne uge besøger f.eks. australske ledere Kina. Premierminister Daniel Andews fra delstaten Victoria leder en handelsmission til Kina, hvor han søger at fremme økonomiske aktiviteter. De aftaler, som staten Victoria tidligere havde indgået med Kina som led i Bælte- og Vej-Initiativet, blev ophævet under det britiske Commonwealths beføjelser. Nu tager Andrews af sted igen. Mange australske erhvervsledere tager også til Kina i denne uge til Boao Forum for Asien, som afholdes den 28.-31. marts. Ånden bag deres besøg er direkte i modstrid med AUKUS' optrapning mod Kina og Rusland.

I denne sammenhæng er det andet Topmøde for Demokrati, som USA og fire landes medsponsorer er værter for, og som afholdes online den 28.-30. marts, en dårlig vittighed. Dets budskab til nationerne er: "Vi dikterer demokratiet, og I retter jer efter det, ellers sanktionerer og angriber vi jer". Listen over de nationer, der er udelukket fra topmødet, er betegnende for formålet med begivenheden. Blandt de ikke-inviterede er Kina, Rusland, Egypten, Tyrkiet, Saudi-Arabien, Honduras og mange flere. Samtidig med topmødet er vicepræsident Kamala Harris i Afrika i denne uge for at reklamere for "demokrati". Hendes budskab? "Vi konkurrerer ikke i Afrika mod Kina; vi tilbyder bare flere 'muligheder'."

Det er latterligt, bortset fra den stigende fare fra det døende "demokratiets imperium". Denne flok leger med atomar ild ved at fortsætte provokationerne mod Rusland i forbindelse med Ukraine, samtidig med at de fuldstændig blokerer for at indlede forhandlinger om en løsning af krisesituationen. Dette må ophøre.

Kom ind i kampen nu.

Din ret til at stemme er blevet afskaffet

Den 26. marts 2023 (EIRNS) – Ifølge schweizisk lov skulle Credit Suisses aktionærer stemme om UBS's overtagelse, men UBS ville ikke deltage i det tvungne ægteskab uden massive finansielle forpligtelser fra staten og et massivt tab for Credit Suisses aktionærer. Sidstnævnte ville ikke blive godkendt af aktionærerne. Hvad gør en regering? Lynhurtigt ændrede de simpelthen loven og fjernede afstemningen.

De finansielle myndigheder gjorde det klart for Frankrigs præsident Macron, at de offentlige pensioner skulle "reformeres" – det vil sige, at pensionsalderen forhøjes med to år. En sådan krænkelse af befolkningen ville næppe blive godkendt af deres lovgivende forsamling. Også her er løsningen – afskaf afstemninger om sagen.

Og forvent ikke, at konsekvenserne af de redningsplaner, der er blevet indført på hastemøder bag kulisserne af "finansielle myndigheder" – som f.eks. Janet Yellens fredag aften i "Financial Stability Oversight Council"-affæren – bliver håndteret anderledes.

Finansmarkederne elsker demokratiet, lige indtil de ikke gør, og læren heraf er, at vælgerne er velkomne til at stemme om næsten hvad som helst, så længe den finansielle spekulation er eneherskeren i byen.

Det viser sig, at der er en konflikt mellem "demokrati" og "autokrati" – men ikke den konflikt, som de vestlige meningsdannere fremhæver, og som Biden elsker at prædike om. Den falske debat mod dem, der betegnes som "autokrater", lederne af de lande, der har gjort modstand mod finansiel

spekulation, og som bruger regeringsmagten til at forsvare en vis opfattelse af deres befolknings generelle velfærd. I den nuværende vestlige verden er demokratiet fint i forbindelse med "identitets"-spørgsmål, men når der sker et finansielt hjerteanfald, og der opstår et opgør mellem befolkningernes overlevelse og opkøbet af endnu en omgang finansiel spekulation, bliver "demokratiets" påskud afsløret. Samfundet har ikke råd til, at du kan stemme.

Hvad sker der med 33 billioner dollars i amerikansk statsgæld, når man får lov til at overveje spørgsmålet, hvad chancerne er for, at en sådan gæld bliver tilbagebetalt? Og, sideløbende hermed, hvor forestiller nogen sig, at midlerne til redningspakker til bankerne egentlig kommer fra? Kan en sådan størrelse, som i årtier har dækket spekulanternes væddemål, når de taber, virkelig holde fingrene fra de angiveligt øremærkede midler i det sociale sikringssystem? Når det kommer til stykket, vil Biden så, ligesom Macron har gjort det, give efter for plyndringen af sådanne urørlige opsparinger? Vil sagen blive sat til afstemning hos jer eller jeres valgte repræsentanter?

Det "amerikanske systems" økonomiske strategi af Alexander Hamilton og hans vanddrevne projekter, af Abraham Lincoln og den transkontinentale jernbane, af Franklin Roosevelt og TVA, af John F. Kennedy og "Apollo"-programmet er reelle. USA gjorde det bedre og længere end nogen anden. Den nuværende virkelighed og ironi er imidlertid, at Kina, der styres af det kinesiske kommunistparti, er mere amerikansk end nogen anden stormagt på planeten lige nu. Kreditudstedning baseret på faktiske fysisk-økonomiske projekter, den gammeldags mistillid til finansielle former for spekulationsspil og den centrale forpligtelse til at øge befolkningens generelle velfærd har været nøglen til at bringe 800 millioner kinesiske borgere ud af fattigdom i løbet af de sidste mere end 30 år.

For ti år siden blev Kinas præsident Xi Jinping valgt for første gang, og hans tilbud om et program til udryddelse af

fattigdom, om opbygning af en middelklasse og om at brødføde de milliarder af underernærede i verden med sit Bælte- og Vej-Initiativ har givet næring til de underudviklede befolkningsgruppers længe frustrerede håb. Dette tilbud er ikke blot, som Lincoln ville sige, menneskehedens sidste bedste håb, men det er faktisk USA's sidste bedste håb om at komme ud af dets egen gældsfælde.

Hvorfor skulle finansspekulanterne og den permanente "krigsbande" ellers bruge så meget energi på at fremstille Kina som jeres fjende?

I øjeblikket er det globale flertal af nationer ved at gå ombord i Bæltet & Vejen, ikke i den gennemsigtigt forlorne operation "demokrati i kamp mod autokraterne". Underskriv og rundsend i dag Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches "Opfordring til en international krisekonference for at reorganisere det bankerotte finanssystem": https://schillerinstitute.nationbuilder.com/reorganize_the_bankrupt_financial_system

I morgen og i løbet af de næste to uger kan du drive fortvivlelsen ud af dit hjerte og frygten ud af din stakkels sjæl. Organiser dig selv og alle, du holder af omkring den enkle og uundgåelige kendsgerning, at: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke blive nogen varig fred på planeten" – titlen på Schiller Instituttets kommende konference den 15. april: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Det kaldes at stemme med fødderne.

Hvorfor brugte Moses fyrre år?

Den 23. marts 2023 (EIRNS) – For fyrre år siden i dag rystede præsident Reagan verden ved at bekendtgøre, at USA ville gøre atomvåben "impotente og forældede" ved at anvende avancerede videnskabelige principper (lasere, plasmafysik, elektromagnetiske impulser osv.) for at gøre det væsentligt billigere at destruere missiler end at fremstille dem. Endvidere ville de strategiske forsvarssystemer blive stillet til rådighed for russerne – det kommunistiske Sovjetunionen. Reagan havde vedtaget programmet, som Lyndon LaRouche havde udtænkt, tilrettelagt og ført valgkampagne for.

For at gennemføre det pågældende program var der behov for en fuldstændig videnskabelig mobilisering – mere omfattende end John F. Kennedys berømte "Apollo"-program – en proces, der ville have gjort USA's økonomi afhængig af reel udvikling af industri, landbrug og offentlig infrastruktur, og ikke af de sidste 40 års finansspekulationer, bankredninger, militære eventyr, "regimeskift" og narkotikaepidemier.

En præsident for USA udviste såvel med JFK som Reagan strategisk og dristigt lederskab, ikke for imperiet, men for republikken.

Dette er ikke et eventyr. Det er bedst ikke at være det, for USA vil sammen med de andre nationer i "Vesten" – det Globale Mindretal – blive efterladt i støvet, medmindre det får styr på sig selv, klasker sig selv i ansigtet, vågner op fra sit mareridt og bliver optaget af ægte strategisk lederskab igen.

I dag bragte det russiske TASS også et interview med Helga Zepp-LaRouche, hvor hun slog alarm om behovet for og den implicitte evne til fuldt ud at forkaste den seneste tids strategiske blindhed og dumhed, samt træffe en bevidst og

velovervejet beslutning om, som Bibelen udtrykker det, at vælge det gode frem for det onde. https://tass.com/world/1593321 og https://tass.com/politics/1593329

I dag brød også freden ud i de længe ulmende og til tider voldelige konfrontationer mellem Armenien og Aserbajdsjan. Armeniens premierminister, Nikol Pashinyan, meddelte, at den langvarige konflikt med Aserbajdsjan er afsluttet: "Der vil blive indgået en fredstraktat mellem Armenien og Aserbajdsjan." Traktaten vil være baseret "på fælles officielle erklæringer vedtaget på højeste niveau…. Der vil ikke komme en ny optrapning!"

I dag fører Saudi-Arabien også drøftelser med Syrien om at rette op på elleve års modstand – herunder saudiarabisk finansiering for at vælte Syrien. De planlægger at bekendtgøre genetablering af diplomatiske forbindelser inden for kort tid. Begge disse udviklinger – Armenien-Aserbajdsjan og Saudi-Arabien-Syrien – menes at være blevet mæglet af Moskva, og de kommer begge i kølvandet på det overraskende kinesiske gennembrud med det shiitisk dominerede Iran og det sunni-dominerede Saudi-Arabien. London og Washington er blevet taget med bukserne nede i deres "fred-er-umulig, fat-det-dog, Mellemøsten". Måske er det på tide at gennemgå, hvad Putin og Xi drøftede tidligere på ugen.

I dag, efter at have udskældt det løgnagtige hykleri i USA's udenrigsministerium for at vove at diktere "moral" og bekymring for "menneskerettigheder" til et land, som det ønskede at ødelægge, appelerede Mexicos Lopez Obrador til den amerikanske republiks bedre natur om at vende tilbage til Abraham Lincolns forening med Mexicos Benito Juarez, der kæmpede for republikker fri for imperialistisk kontrol fra Frankrig og Storbritannien.

I dag – bortset fra at Frankrigs Macron stod over for over en million mennesker, der demonstrerede og krævede, at han skulle

træde tilbage – var en ganske god dag. Måske er det på tide at konfrontere den tåbelige sladder og de løgne, der har holdt Vesten bundet til en møjbeskidt kulturpessimisme, et beskidt og hæsligt syn på menneskeheden, en snavset eksistentialisme. Moses førte trods alt slaverne gennem ørkenen i fyrre år for at befri folket for slavelignende vaner og tankegods. Man kan hævde, at det aldrig burde have taget så lang tid … men her er vi altså.

Kinas fredsplan for Ukraine bør straks sættes på verdens dagsorden

Den 22. marts 2023 (EIRNS) – Den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping afsluttede to dages intense topmøder i Moskva onsdag den 22. marts og bebudede en frugtbar styrkelse af deres bilaterale forhold på samtlige områder samt en opfordring til det internationale samfund om at anerkende, at "for at løse krisen i Ukraine er det nødvendigt at respektere alle landes legitime sikkerhedshensyn", som det blev fastslået i deres fælles erklæring om strategiske anliggender. De to ledere erklærede, at det var nødvendigt at "opdatere og forbedre den internationale sikkerhedsarkitektur", og de opfordrede udtrykkeligt til hurtigst muligt at overveje Kinas 12-punkts fredsforslag for Ukraine. (https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html)

De advarede nøgternt om risikoen for en atomar konflikt, gentog deres tilsagn om, "at der ikke kan være nogen vindere i

en atomkrig, og at den aldrig må udløses", samt opfordrede de andre fem atomvåbenstater, der har underskrevet denne offentlige bekræftelse – USA, Frankrig og Storbritannien – til at "følge aftalens vigtigste retningslinjer i praksis, herunder en effektiv reduktion af risikoen for en atomkrig og enhver væbnet konflikt mellem stater, der besidder atomvåben".

At sige, at Kinas 12-punkts fredsplan for Ukraine faldt for døve ører i Washington, ville være en alt for positiv udlægning. Inden den overhovedet blev offentliggjort, havde udenrigsminister Blinken afvist forslaget på forhånd. I kommentarer om Xis besøg i Rusland sagde Blinken, at den kinesiske leder udelukkende ydede politisk rygdækning til en miskrediteret og isoleret Putin, og at det eneste Xi burde have sagt til Putin var, at han skulle trække sig ud af Ukraine. Talsmand for det nationale sikkerhedsråd, John Kirby, sagde, at Xi bare "bliver ved med at gentage den russiske propaganda om, at dette på en eller anden måde er en krig fra Vestens side mod Rusland".

USA og Storbritannien skærpede deres krigsophidsende reaktion ved at meddele, at briterne ville sende Ukraine "ammunition, herunder panserbrydende granater, som indeholder forarmet uran", mens fire medlemmer af den amerikanske kongres begyndte at agitere for, at Biden-administrationen skulle sende klyngeammunition til Kiev-regimet.

Denne desperate trang til at fortsætte krigen fra NATO's side kan kun forklares ved, at der er en tændt lunte på hele det transatlantiske finanssystem. Som Lyndon LaRouche ofte forklarede, er det sammenbruddet af det vestlige finanssystem, der er drivkraften i retning af krig.

I Europa har redningsplanen for den schweiziske Credit Suisse i weekenden ikke formået at dæmme op for den afsmittende effekt i banksystemet, og CS's derivatbeholdninger er uløseligt forbundet med " modparterne" blandt de store banker på den amerikanske side. I USA følger First Republic Bank i

Silicon Valley Banks fodspor og vakler på randen af bankerot, mens finansministeriet og FDIC igen er klar til at redde hele det fallerede banksystem – på skatteydernes regning, ligesom i 2008, bare langt værre.

Som Helga Zepp-LaRouche udtalte i sin ugentlige webcast og i opfølgende diskussioner med samarbejdspartnere, må ødelæggelsen af hele nationers fysiske økonomier i udviklingssektorerne; fordrivelsen af utallige millioner af amerikanere ud i armod, narkotika og fortvivlelse; de endeløse aggressive krige, der ligesom Irak-krigen har været baseret på løgn og bedrag, simpelthen høre op nu. "Det er slut nu; så er det nok!" insisterede Zepp-LaRouche. "Enten handler vi, eller også ender vi alle sammen som Haiti, Afghanistan og Syrien."

Nationerne i det Globale Syd må sammen med vrede borgere i USA og Europa insistere på, at Kinas fredsplan for Ukraine straks skal på verdens dagsorden, og at svaret på den finansielle nedsmeltning må være indkaldelse til en international krisekonference for at gennemføre Lyndon LaRouches fire love, og ikke endnu en dødbringende redningsplan.

Xi rejser til Moskva – markerer en stadig mere forvandlet verden

Den 21. marts 2023 (EIRNS) – For at få en fornemmelse af hvor hurtigt verden ændrer sig, og hvordan ideen om en verden uden geopolitik gør sig gældende, kig på udviklingen i løbet af den seneste måned.

For præcis en måned siden, den 21. februar, offentliggjorde

Kina sit idéoplæg til et Globalt Sikkerhedsinitiativ. Dette fulgte efter Kinas usædvanligt skarpe kritik af USA's udenrigspolitik, som blev offentliggjort dagen før med titlen "US Hegemony and Its Perils". Tre dage efter dette, den 24. februar, offentliggjorde Kina sit 12-punkts fredsforslag for Ukraine.

Kort efter blev det diplomatiske gennembrud for forbindelserne mellem Saudi-Arabien og Iran bekendtgjort i en aftale, som Kina havde formidlet, og som var et tydeligt udtryk for det Globale Sikkerhedsinitiativ.

Få dage efter besøgte den syriske præsident, Bashar al-Assad, Moskva til to dages møder med præsident Putin og stadfæstede dermed sit engagement i genopbygningen af den belejrede nation. Assad fortsatte derefter til De forenede arabiske Emirater, hvor han deltog i drøftelser om øget økonomisk samarbejde samt den forestående overordnede tilbagevenden til det arabiske samfund af nationer – eller, som en ekspert i De forenede arabiske Emirater sagde: at tage "fortidens fjender og omdanne dem til morgendagens venner". Alt dette skete til stor ærgrelse for dem i Vesten, der havde stræbt efter Syriens fuldstændige udslettelse i løbet af det foregående årti.

Så sent som i sidste weekend inviterede den saudiarabiske kong Salman den iranske præsident Raisi til Riyadh i et yderligere skridt af god vilje mellem de to tidligere rivaler. Søndag rejste en højtstående iransk repræsentant til Irak for at underskrive nye sikkerhedsaftaler i håb om at løse de årelange grænsespændinger mellem de to lande. Desuden er Saudi-Arabien og Yemens Houthi-fraktion blevet enige om en fangeudveksling, hvilket er endnu en potentiel gevinst af det nye paradigme, der finder sted i denne krigshærgede region.

Og dette i den uge, hvor det er 20 år siden, at den katastrofale Irak-krig blev indledt – begyndelsen på det der har været hele to årtier med ødelæggelse, forårsaget af amerikanske og britiske imperialistiske interesser.

I mandags ankom den kinesiske præsident Xi Jinping til Moskva til et tre-dages statsbesøg med præsident Putin med den udtrykkelige hensigt at etablere en fredsproces i Ukraine og øge "Koordineringen for den nye æra", som en af deres fælles erklæringer er betitlet. Er der nogen tvivl om, at verden er gået ind i en ny æra – som i stigende grad er uden for det globale NATO's diktat?

Ud fra dette synspunkt kan man betænke den nylige erklæring fra USA's udenrigsministerium om, at enhver opfordring til våbenhvile fra Rusland og Kina er "uacceptabel". Det er tydeligt, at den fordærvede ledelse i Vesten slet ikke ønsker fred, men noget ganske andet og langt grimmere. Hvem ved sine fulde fem ville acceptere denne form for farligt nonsens?

Resten af verden, den såkaldte Globale Majoritet, betragter disse begivenheder, der udfolder sig, på en helt anden måde end dem i det afsondrede og propagandistiske Vesten. Det får nogle til at se stadig klarere igennem de seneste årtiers løgne og falske løfter. Ikke alene har den højt besungne regelbaserede orden ikke formået at skabe en reel økonomisk udvikling for alle andre end de mest privilegerede vestlige lande, men selv borgerne i de vestlige landes "haver" kan ikke selv mærke fordelene. De går i stigende grad på gaden for at kræve overkommelige og menneskelige forhold, eller også mister de nu deres søvn over udsigten til, at deres opsparinger (for dem, der stadig har nogle) fordamper i den blå luft.

Det er denne nye virkelighed og dens potentielle løsning i en verden med vitterlig suveræne nationer, der er forenet omkring menneskehedens fælles mål, som Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for at skabe grundlaget for gennem de sidste mere end 50 år. I disse tumultariske dage må patrioter og verdensborgere holde dette som et laserfokus i deres sind, og arbejde og organisere sig for at bringe denne uforløste verden i samhørighed med et anderledes organisationsprincip, et princip, der respekterer alle nationers rettigheder og interesser. Det transatlantiske finansielle sammenbrud, der

udfolder sig nu, giver en mulighed i denne henseende, en gunstig lejlighed til at indkalde til en international konference for at reorganisere det bankerotte system og etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling på verdensplan.

De i Vesten, der tror at de kontrollerer verden, vil måske blive oprørte og skære tænder – men hvad så? Det vil blive et stort marked for fremtidens tandlæger!

Et vendepunkt i historien: En stor tragedie eller en succes uden fortilfælde?

Den 20. marts 2023 (EIRNS) – Vil USA's tidligere præsident Donald Trump blive arresteret i dag? Vil det lykkes præsident Xi og præsident Putin at opnå en fredsforhandling i Ukraine? Vil det amerikanske, britiske og NATO's geopolitiske establishment, der foreslår at ødelægge Taiwans økonomi, hvis Beijing overtager kontrollen med øen, blive fordrevet fra magtens korridorer?

Det vigtigste spørgsmål: Hvad vil du foretage dig i dag og kvalificere dig til at udrette i morgen?

Lyndon LaRouche indledte sin tale til en konference i Schiller Instituttet den 21. marts 2003, morgenen efter at USA's og Storbritanniens morderiske krig mod Irak begyndte: "Der er en kombination af farce og tragedie i gang i Washington, D.C. Det er en slags Shakespeare-farce, hvor præsidenten spiller rollen som Kong Lear og vicepræsidenten rollen som Lady Macbeth. Men dette er en meget alvorlig sag. Nogle gange vil tåber gøre,

hvad andre ikke vil gøre, og nogle gange finder den, der ønsker at få begået en stor forbrydelse, en tåbe til at gøre det, fordi han ikke vil vige tilbage for det, fordi han ikke véd bedre. Som denne stakkels præsident, der oprigtigt set ikke aner, hvad han gør. Har ingen idé om, hvad den virkelighed er, som han opererer i.

"Det vi må forstå er, at i denne tragedie, som i alle klassiske tragedier, i samtlige sande tragedier i historien, så er roden til katastrofen ikke folkets ledere. Den er ikke ledende institutioner. Det er folket selv, som bringer katastrofen over sig selv ved at vælge ledere eller ved at støtte ledere, som er årsagerne til denne katastrofe. Det er det, som den græske tragedie belærer os om. Det er, hvad Shakespeare underviser i. Det er det, som Schiller belyser. Det er sandheden."

Han advarede om, at konflikten ikke var lokal:

"Nu er der nogle mennesker, der mener, at krigen mod Irak er en krig mod Irak. Det er ikke en krig mod Irak. Det er en krig mod Irak som påskud for at starte en verdenskrig. Formålet bag dette er en verdenskrig, ikke en Irak-krig….

"Derfor må vi stoppe det. Denne krig er ikke uundgåelig. Dens fortsættelse er ikke uundgåelig. Vi må stoppe den. De der siger, lad os acceptere en uundgåelig krig og forsøge at rydde op bagefter, er fjolser. Der er nemlig ikke noget bagefter. Der er kun en kontinuerlig krig….

"Kina er en af de nationer, som denne krig er rettet mod, hvilket giver dig en fornemmelse af, hvilke dimensioner det drejer sig om, hvad vi er oppe imod.

"Vi må stoppe denne krig." (https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/lar_key.html)

I dag truer krigen hele kloden gennem muligheden for atomkrig

med Rusland, Kina eller begge dele!

Men sammenbruddet af det transatlantiske finansielle og intellektuelle system, som driver risikoen for atomkrig i dag, ligesom det driver implosionen af finanssystemet, har også været med til at katalysere skabelsen af et nyt system. Helga Zepp-LaRouche forklarede den 21. marts 2003: "Den eneste gode nyhed i alt dette er, at alternativet til det gamle system, der er ved at bryde sammen, allerede er ved at komme på plads. Den nye alliance mellem … Rusland, Kina, Indien, Iran og mange andre lande, som forenes via den Eurasiske Landbro, er ved at finde sammen. Og vi ser nu et meget fremskredent stadium af noget, som Lyn forudsagde…." (https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/helga_key-2.html)

Som det fremgår af en række tidligere og fremtidige diplomatiske succeser – fra Saudi-Arabien og Iran til Syrien og U.A.E., Brasilien og Kina, D.R. Congo og Rusland – er et nyt paradigme ved at sprede sig over hele kloden. Vil "Vesten" tilslutte sig det?

Strategisk styrkeprøve: Bankkrak eller samarbejde med Kina

Den 19. marts 2023 (EIRNS)- For at sige det mildt, er bankernes åbningstider de sidste to weekender blevet udvidet. "Alting-boblen" er nu udbredt overalt. Den fatale frygt blandt centralbankfolkene er, at de asiatiske markeder mandag morgen

i Tokyo ikke længere vil gøre det foreskrevne, at parterne på begge sider af derivatkontrakter til en nominel værdi af 2 billiarder dollars vil dukke op. Fra markedernes lukketid fredag eftermiddag begyndte en maraton af intense forhandlinger i disse dage. I weekenden handlede det om, hvordan man kan forhindre en implosion i Credit Suisse i at sprede sig og udløse et sammenbrud i det indviklede net af derivatvæsenets væv af derivatvæddemål, afviklet lige så hurtigt som en nuklear kædereaktion.

Tidligt søndag aften i Zürich havde Bank of London, den amerikanske centralbank, Federal Reserve, de finansielle tilsynsmyndigheder og formodede reguleringsmyndigheder i Storbritannien og USA, indgået aftaler med den schweiziske nationalbank om den seneste nødløsning. I sidste uge blev der kastet et historisk beløb på 54 mia. dollars efter Credit Suisse. I dag blegner det i forhold til de nye 225,6 mia. dollars, som den schweiziske regering har forpligtet sig til i forbindelse med aftalen om at lade UBS opsluge Credit Suisse.

Tidligt søndag aften i Washington meddelte den amerikanske centralbank i al stilhed, at de og fem andre store centralbanker i verden mandag morgen ville kaste sig ud i en ny syndflod af udstedelse af dollars – en gentagelse af "swap-aftalerne" fra den 7. marts 2020, uden at der er nogen chance for, at det der dengang var et betagende, historisk niveau af "varm luft"-udstedelse, kan købe ret meget tid længere. Den amerikanske centralbank skal stille "nye løbende amerikanske dollar-swap-linjer" til rådighed for 7-dages-lån af dollars til centralbankerne i Storbritannien, Japan, Schweiz, den Europæiske Centralbank og Canada. Det fantasifulde forsøg på at udtørre inflationen med mekanismen med konstante renteforhøjelser er løbet lige ind i de systemiske svagheder fra de tidligere redningspakker fra 2008, svagheder, der gennem årene er blevet skjult med gratis penge, flere og mere eksotiske finansielle instrumenter og stadig ringere og mindre regulering. Alle skal lade som om, at dagen, hvor de faktiske

aktiver skal afregnes, kan udskydes uendeligt langt væk – og den berygtede prærieulv i tegneserien "Roadrunner" kan trænes til aldrig at kigge nedad.

Umiddelbart før Zürichs offentliggørelse af 225,6 mia. dollars-hjælpepakken, gav Helga Zepp-LaRouche og EIR's økonomiske strateg Dennis Small en timelang effektiv, fremsynet analyse af rodet og vejen ud af det https://twitter.com/ZeppLaRouche/status/1636817130908729357?s=20. Udviklingen resten af dagen understregede kun nøjagtigheden af den fremlagte overbliksanalyse.

På tærsklen til Kinas præsident Xi Jinpings ankomst til Moskva til tre dages samarbejdsdrøftelser med Ruslands præsident Vladimir Putin, gjorde Kinas nyhedsbureau Xinhua det krystalklart, at Xis Bælte- og Vej-pakke af store infrastrukturprojekter har været grundlaget for det voksende strategiske forhold til Rusland. Desuden forhindrer sådanne "win-win"-tilgange på det fysisk-økonomiske område ikke kun kræftfremkaldende finansielle bobler, men giver også mulighed for diplomatiske foranstaltninger, som f.eks. Kinas overraskende succes med en tilnærmelse mellem de bitre fjender Saudi-Arabien og Iran. I dag inviterede den saudiarabiske kong Salman faktisk Irans præsident Ebrahim Raisi til Riyadh for at udforme deres fælles fremtid. Salman omtalte deres to lande som "brødre". Det er det nedværdigede, imperiale "hund-æder-hund"-syn på mennesker, der låser det nuværende Vesten fast i disse finansielle umuligheder, og ikke mindst militære umuligheder.

Biden-administrationens talsmand for Det Nationale Sikkerhedsråd, John Kirby, advarede Xi-Putin-mødet om, at hvis de fik den ubehagelige idé at arrangere et forslag om våbenhvile, så afviser USA det på stående fod. Den samme type frygt for det næste niveau af den strategiske udvikling mellem Kina og Rusland og den samme type ynkeligt klynkeri bliver i øjeblikket kastet efter Putin af den såkaldte "Internationale Domstol" – som dog ikke har nogen juridisk gyldighed for

Rusland, USA, Kina, Indien eller mange andre lande. Deres PR-stunt med at udstede en "arrestordre" mod Putin for at redde de forældreløse børn i Donbass, børn, hvis forældre blev dræbt af Kiev-regimet selv, lige før Xi-Putin-topmødet er ikke bare "vand på en gås" for Putin, men endnu et tegn til det Globale Syd og verden om, at "kejseren er nøgen".

Hold øje med denne side de næste 24-72 timer, som om dit liv, ligesom dine venners og din families liv, er på spil, og foretag en kølig, rolig og hurtig organisering. Både topmødet i Moskva og centralbankernes panik sker i realtid.

Det Globale Civilisationsinitiativ og kunsten at indgå en ny "NEW DEAL"

Ikke korrekturlæst.

Den 17. marts 2023 (EIRNS) – "Det monetære finansielle verdenssystem er faktisk nu i øjeblikket i færd med at gå i opløsning. Der er ikke noget mystisk ved dette; jeg har talt om det i nogen tid, det har været i gang, det er ikke aftaget. Det, der er anført som aktieværdier og markedsværdier på de internationale finansmarkeder, er humbug! Det er rent opdigtede antagelser. Der er ingen sandhed i det; forfalskningen er enorm. Der er ingen mulighed for, at det nuværende finansielle system kan undgå at bryde sammen – ingen! Det er slut, nu! Det nuværende finansielle system kan

ikke fortsætte med at eksistere under nogen omstændigheder, under noget formandskab, under nogen ledelse eller nogen ledelse af nationer. Kun en grundlæggende og øjeblikkelig ændring af verdens monetære finansielle system vil forhindre et generelt, øjeblikkeligt kædereaktionslignende sammenbrud. Med hvilken hastighed ved vi ikke, men det vil fortsætte, og det vil være ustoppeligt!"
https://larouchepub.com/lar/2007/webcasts/3430july25_opener.html

Det var Lyndon LaRouche, den 25. juli 2007. Er dette budskab, der blev overbragt for næsten seksten år siden, forældet? Var det forkert? "LaRouche bliver ved med at sige, at systemet vil bryde sammen, men det gør det ikke. Det har han sagt i en eller anden form i de sidste halvtreds år. Det er aldrig sket." Så LaRouche, den økonomiske prognosemager, blev ofte undertrykt, bl.a. gennem fængselsophold i fem år, 1989-94.

Helga Zepp-LaRouche påpegede imidlertid i sin erklæring af 14. marts, "Call for an International Emergency Conference To Reorganize the Bankrupt Financial System", at "i betragtning af det finansielle systems ekstreme overdrevne gældsætning kombineret med en derivateksponering på to kvadrillioner dollars, er 'Alting-boblen' truet af den skæbne, som Wall Street-guruen Bill Gross sammenlignede med en supernova – en klart lysende stjerne, der pludselig brænder ud."
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/reorganize_the_bankrupt_financial_system

Som en astronom havde Lyndon LaRouche forudset supernovaen, idet han vidste, at den eksplosion, der "nu er i gang", faktisk fandt sted meget tidligere og var et resultat af begivenheder, der nu ligger over et halvt århundrede tilbage – f.eks. den 15. august 1971, da dollaren blev taget ud af guldstandarden, og Bretton Woods-systemet blev ophævet. (Der var endda begivenheder, der havde fundet sted før det, så tidligt som i 1957, som havde foranlediget LaRouches økonomiske prognoser).

De, der har afvist LaRouche gennem årtierne, og som afviser ham nu – selv om tænkere i Kina, Rusland, Indien og andre steder ikke gør det – kan nu ikke se den smalle vej fremad, hvorigennem katastrofen kunne forhindres, gennem en opfordring til en "global Glass-Steagall-bevægelse". Med den politiske massestrejke, der er strømmet ud på gaderne i Frankrig, Holland, Tyskland og endda svagt, men betydningsfuldt i USA, er det muligt, at hvis et sådant opråb blev rejst lige nu, begyndende med USA's Kongres, at det voksende og omfattende berettigede tab af tillid til ikke blot systemets finansielle, men også dets politiske karakter ville muliggøre et gennembrud, selv på trods af bank- og efterretningslobbyerne, der dominerer Kongressen, selv på trods af selve Kongressen.

Glass-Steagall er imidlertid ikke nok. Det ville aldrig virke alene, uden Kina, Rusland, Indien og andre, fordi ingen nation, heller ikke USA, kan ændre supernovaeksplosionen. Det er trods alt det, som LaRouche advarede om for 15 år siden. I stedet må disse aktioner, uanset hvor de finder sted, indgå i en indsats for gennem en række konferencer, herunder en krisekonference for at reorganisere systemet, at gennemføre de adskillige initiativer, som den kinesiske regering har opfordret tydeligst til, og som kan tilpasses af enhver regering med henblik på deres nationale anvendelse. Det drejer sig om det Globale Udviklingsinitiativ, det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Civilisationsinitiativ.

Finanskrisen truer, men der findes ingen løsning inden

for systemet

Den 16. marts 2023 (EIRNS) – Onsdag aften blev der iværksat internationale nødforanstaltninger for at redde schweiziske Credit Suisse – i en størrelsesorden af 54 milliarder dollars. Mindre end et døgn senere ser det ud til, at Californiens First Republic-bank, der er større end den for nylig redningsfinansierede Silicon Valley Bank, har fået samme behandling, idet den torsdag modtog en redningspakke på 30 milliarder dollars, denne gang fra de førende amerikanske banker. Vil det lykkes med disse tiltag at dæmme op for risikoen for spredning? Hvor dybt og hvor indgroet er omfanget? Det er det berømte 64 billioner dollars-spørgsmål – "alting-boblen".

Paul Craig Roberts, tidligere viceminister for økonomisk politik i finansministeriet, har peget på den lurende elefant i rummet: De fem store banker i USA udnytter en gearing på over 100:1 på derivatmarkedet. Hvis denne finanskrises galopperende hest kommer så meget som i nærheden af derivaternes område, vil disse fem store banker – og som følge heraf resten af den amerikanske økonomi og verden – tvinge den verden, som vi i øjeblikket antager eksisterer, i knæ.

Selv om de såkaldte "image management teams" har været i højeste gear for at forsikre offentligheden om, at "banksystemet er sundt", er sandheden, som Roberts udtalte, at: "ingen ved", hvor slemt det vil blive. Hvis man tager sig selv i at tro: "Det er ikke så slemt", eller "Det vil de ikke lade ske", så tag et koldt brusebad og vågn op.

En ansvarlig ledelse i USA ville skride til handling nu, sådan som Lyndon LaRouche har opfordret til siden juli 2007, og Helga Zepp-LaRouche i sin nylige opfordring til en international konference for at reorganisere det finansielle system. Det er slut med at udsætte sagen, da den truende krise i dag er et resultat af, at man nægter at opgive en politik

med endeløs tilførsel af midler til det finansielle system. Siden 2008 har man åbnet hanerne med penge på vid gab, blot for at holde de finansielle værdier flydende, om end kun i endnu en måned eller uge. Den omvendte tendens med den seneste renteforhøjelse er den egentlige udløsende faktor for denne nedsmeltning – ikke et isoleret problem med nystartede teknologivirksomheder i Silicon Valley. Der må anvendes en ny Glass/Steagall-standard – og det skal foregå på globalt plan i det internationale samfund – hvis det forestående sammenbrud af dette fallerede system skal stoppes, og befolkningerne skal beskyttes.

Men selv dette er ikke det komplette billede, da den nuværende krise stikker dybere end fejlslagen finanspolitik. Betragt det væld af protestbevægelser, der bryder ud over hele Europa som reaktion på den faldende levestandard. Betænk fortvivlelsen, når borgerne er vidne til den manglende omsorg for selv de mest basale sikkerhedsniveauer i den offentlige infrastruktur, som det var tilfældet i Grækenlands forfærdelige togulykke eller den endeløse række af togafsporinger i USA. Læg mærke til de fortsatte leverancer af våben og ammunition til Ukraine, selv om Ukraine er ved at løbe tør for folk til at anvende dem, alt imens inflationen skyder i vejret herhjemme.

Overvej også den syriske præsident Bashar al-Assads besøg i Moskva, hvor han mødtes med den russiske præsident Putin, sammenlignet i forhold til Vestens kriminelle politik med krige for "regimeskift" og "magtbalance". Forestil dig indtrykket af disse to præsidenter – en, der fejlagtigt beskyldes for at krænke en anden nations suverænitet, og som mødes med en præsident, hvis nations suverænitet faktisk krænkes af dem, der fremsætter beskyldningerne! Som formuleret tydeligt af Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, omfattede dette møde en diskussion om "samarbejde i forbindelse med genopbygningen af Syrien, med vægt på den absolutte prioritet af Syriens suverænitet og territoriale integritet". Og dette mens USA fortsætter med at påføre Syrien ensidige sanktioner

med den erklærede hensigt at forhindre denne nations genopbygning.

Vestens uforsonlighed står i vejen for sin egen overlevelse. Dette er tilfældet med dagens finanskrise og hele vejen frem til dets invitation til en atomar 3. verdenskrig, som den amerikanske senator Lindsey Grahams kommentarer til Rusland for nylig opfordrede til. Et fornuftigt lederskab ville erkende dette og forlange en politik til forsvar for menneskeliv – ikke et forsvar af fejlslagne ideologiske værdier.

Synes du, at det her er for meget? Tænk om igen. Repræsentanterne for størstedelen af menneskeheden erkendte allerede for år tilbage, at det vestlige finanssystem var håbløst bankerot, og de har været i gang med at etablere et nyt finanssystem uden for dets rækkevidde og til gavn for nationernes fysiske økonomiske udvikling, som BRICS og beslægtede institutioner udgør et eksempel på. Det er på høje tid, at patrioter i alle vestlige nationer kræver, at deres regeringer kommer til fornuft og samarbejder om denne indlysende mission for international økonomisk udvikling og lader de finansielle parasitter kollapse.

I den henseende blev der i onsdags annonceret et fremragende bidrag i form af Kinas nye Globale Civilisationsinitiativ, der efterfølger dets tidligere Globale Udviklingsinitiativ og Globale Sikkerhedsinitiativ, som er årsagen til det nylige gennembrud i de saudiarabisk-iranske forbindelser. Som et ekko af Lyndon og Helga LaRouches opfordringer fra år tilbage, sagde præsident Xi Xinping om sit nye initiativ, at det sigter mod "etableringen af en global civilisationsdialog", som kan bidrage til at "skabe fremgang i verdens have af civilisationer".

Lad os gribe denne gunstige lejlighed, og ikke vente til det er for sent.